

કીસ્સા અથેતૂન

૫

મુહમદ હનીફ

છપવાકે જાહેર કરને વાલા

મુહમદ હમીદ શાજલ

દર શહેરે મુબઈ;

“ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ” — છાપનેવાલા કાવરાજ પેસતનજી

કોટ: પારસી બજાર ઇસ્ટ્રીટ નાં ૧૫

સને ૧૮૭૫—૧૨૬૧ હિજરી.

કીમત આને ૧૦

કીસ્સા ઝયેતૂન

૫

૮૫૨

મુહમદ હનીફ

છપવાકે જાહેર કરને વાલા

મુહમદ હસન શાજલ

૬૨ શહેરે મુબઈ;

“ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ”—છાપનેવાલા કાવશાલ પેસતનજી

કોટ: પારસી બજાર ઇસ્ટ્રીટ નાં ૧૫

સને ૧૮૭૫—૧૨૯૧ હિજરી.

કીંમત આને ૧૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૭૬

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં આક્ટ મુજબ
રજિસ્ટર કરાવીછે.

દીબાચા.

ઇહે કીસ્સા “અચ્છેન વ મુઝમદ હનીફકા” ઉરદુ કીતાબ “બારા કીસ્સેમે” હુએ, ઉસકો રંગીન વ દી લપઝીર જાનકે જે લોક ઉરદુ નહીં જાનતે, ઉતહુકે વાસ્તે અબાને ઉરદુ વ હરફે ગુજરાતીમેં બહોત મહેનત કરકે તદેનીફ કીઆ હુએ.

ઇસ કીતાબમેં, ગુજરાતી થોડે શીખે હુવે લોગોંકે પડને મુશકીલ ન હોવે ઇસ બાહેશસે જેડે હુવે હરફે બ હોત કમ હાલે હુએ.

ઇસ કીતાબકે દરમેઆન “તુજહ, તુજેહ, મદીનેહ તુમેંહ, સીનાહ, હુઝદાહ, પેહ, ફતેહ, દરજહ, હમલાહ, વોહ, હનીફહ, મુજહ, મુજેહ, મુસલાહ, પનાહ તયાહ ઝરાહ ઇન લવઝોંકે આખરી હરફ “હ” હલકે આવાઝસે પડના.

ઇહે દીબાચા ખતમ કરતેહી દાનીશમંદ વ આકી લ પડને વાતોંકો અરજ કરતેમેં આતી હુએ કે ઇહે કી તાબ તશનીફ કરનેકી હમારી પહેલી ફોશીશ હુએ સબબ કુછ ગલતી હોતો મહેરબાની કરકે દરગુઝર કરકે પડના એસાન હોંગા.

બસ બંદ કરતાહું ઇસકો થોડે બચાનમેં,
તાકત નહીં હુએ ઝઆદા મેરી ઝબાનમેં.

કીસ્તા ઝઘેતૂન વ મુહ મદ હનીર

બીસમીલા હીરહમા નીરહીમ.

ઇલાહી દા આલમકા કરનાર તું,
 દાનું જગકા પેએદા કરનહાર તું.
 કીઆ અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર,
 ઝમી આસમાં ઝૌર મલાએક વ હુર.
 ને ઇનસાં વ જનાત હુએવાં તમામ,
 કરે પાક તુજહકે ખુદા યા મુદ્દમ.
 તુ વાહીદ અહદ ઝૌર નિરાકાર હુએ,
 ન કોઇ દૂસરા તુજેહ મદદગાર હુએ.
 સના હુદ તરા હુએ એ ઇનતીહા,
 કરે અબ મએ નપાતે નબી મુસતફા.
 ને હુએ દાસ્ત તેરે મોહમદ નબી,
 કીઆ જસકે કારણ કું ખલકત સબી.
 મખુમે ખુસુરગી તુ બિન કું દીઆ,
 બી ખતમે નખૂવત તુ બિનપર કીઆ.
 રાફીએ બિમમ હુએ મોહમદ રસૂલ,
 કીઆ હકને સવલાક જનપર નમૂલ.

નખીઊંકે સરતાજ સાસાર દીન
 મોહમદ નખી હુએ કરો તુમ ચકીન.
 મોહમદ હુએ ખેશક શહે અસફીઆ,
 બકા ઉનકા રતબા ખુદાને કીઆ.
 અગર તુ ન હોતા અએ મેરે નખી,
 તો પએદા ન કરતા મએ અફલાક નો.
 હુખીબ તુજહુક મએને ઝે રોઝે અઝલ,
 કીઆ ઐર દીઆ હુએ હમે જુઝ વ કુલ.
 નહીં કીસકુ મકદૂર હુએ જુઝ ખુદા,
 કરે કુછ સીકત ઐર ઉનકી સના.
 ખુદા છસકી તઆરીફ કરતા હુએ જો,
 તો ઇનસાંક તાકત કહાં હુએ સુનો.
 હઝારાં દરદે હઝારાં સલામ.
 ઝબાં બર મોહમદ અલેહી સલામ.
 બઝાં ઉનકી અવલાદ અસહાબ પર,
 ફીર બઆદ ઊનકે હુ અહુબાબ પર.
 બઝાં શાહે હઝરત અલીકે ઊપર,
 બઝાં બાદ ઉનકે સો અવલાદ પર,
 બઝાં ફીરતો હસનૈનપર કર નઝુલ.
 બઝાં ઊનકે ઊપર જો હઝરત બતૂલ.
 ઝબાં હીંદવીમેં કરે મએ બયાન,
 બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરદે કાન.
 દર અહેદ બલાકત ઊનહુકે અસહાબ,
 મોહમદ હનીફ બોન અલી ખૂતુરાબ.
 શીકાર ખેલને કુ ચલે હો સવાર,
 ચલે ચાર અસહાબ હો કર તૈઆર.
 દો ખેટે અબૂબકર કે અથે,
 દો ખેટે ઊમર બીન ખતાબકે અથે.

જલીબ દાર મકબૂલ થા એક ગુલામ.
 અમીર કે ચલા સાથ બા ઇનત ઝામ.
 શહીરસે મદાનેહકે બાહર નીકલ.
 શીકાર ખેલનેકુ સો જંગલો જંગલ.
 એકાએક જંગલસે ઊઠા એક ગુબાર,
 ગજીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.
 અએતૂન પાક દામન વ ચાળીસ કનીઝ,
 ખેટી શાહ ઇરમકી થી અઝનાં અઝીઝ.
 ઇહે પાંચુ સવાર ઉસકે આએ નઝર,
 કી એહ ઘોડેકુ તબ ઝુદતર.
 પહોંચી આકે નઝદીક એક આનમે,
 લગી કહેને ચું કર સો મએદાનમે.
 કહો કોન હો તુમ ઇએહ પાંચુ સવાર.
 કે મેરે જંગલ બીચ કરતે શીકાર.
 પરદાન પર મારે મુજહ હાંક તલ,
 અગર શેર હોવે ભાગે મુજહ ઘાંક તલ.
 મગર ઝંદગીસે હુવે અપને સેર,
 કે ફીરતે હો મેરે જંગલમે દલેર.
 મોહમદ હનીફને કીઆ તબ સવાલ,
 કે હુએ શીખરઆના તુજેહ કીઆ મજલ.
 કે મરદાંકા તું પહેન કરકે લીબાસ,
 મુકાબીલ હોવે હમસે તું બે હીરાસ.
 કહી કીઉ કે જાના કે ઔરત હું મએ,
 મુજેહ કીસ રવીશ સે પએછાને તુમેહ.
 અમીરને કહા તબ તું સુન નાઝની,
 કીઆ એહ ઘોડેકું ઇસ વખત મઈ.
 કે સીનાહ તેરા થલથલા યા શીતાબ,
 દોનું પાઉ કાંપે થે અંદર રીકાબ.

કહી ગરહું ઔરત મગર હું બલા,
 બહોત શેર મરદાંકે કાટી ગલા.
 બહોત બાદશાહુંકે મારી હું મએ,
 કઇ પેહેલવાના પછાડી હું મએ-
 શીતાબી તુંમિહ નામ અપના બતાવ,
 કે બેનામ મુજહ હાથ મારે ન બચે.
 બેટી શાહ ધરમકી હું જએતૂન નામ,
 રખે હજદાહ લાખ ફોજ હમરાહ મુદામ.
 ન રખ દીલમે અરમાન અપને કબી,
 તું કર ઔર અપના મેરે પર સબી.
 અમીરને કહા મુનકે અએ દીલરબા,
 મએ મોહમદ હનીફ બીન અલી મુરતૂજા,
 હસબ ઔર નસબ મેંસો મએ પાકહું,
 વલે ઔર સાજીમે ચાલાક હું.
 વલે હમ ઉપર આજ તક કીસકા વાર,
 ન હો તબ તલક નહી કરે ઉસ પેહ વાર.
 ઇહે મુન કરકે જએતૂન નેજા ફીરા,
 મારી આકે ભાલા કમ્મરમેં લગા.
 વોહ લગતેહી નેજકે બે હાંશ હો,
 જમીંપર ગીરે ખુદ ફરાનોશ હો.
 અથી ઇસ મને હીકમત હક્ક મગર,
 કે પાએ ન ઉસ વખત ફતહો જફર.
 હકીકતમેં મઆશુક જએતૂન થો,
 અમોર પર અજલસે વોહ મફતુન થો.
 વગર નહોતો ઔરત કુ તાકત કહાં,
 લડે ઇબને હુએદરસે આકર ઇહાં.
 ગીરે હોકે બે હાંશ મોહમદ હનીફ,
 બકીથી ને જએતૂન હો કર હરીફ.

ઊતર અપને ઘોડેસે ઝચેતૂન ઊતાલ,
 લગી કાટને સીર કું ખંજર નીકાલ.
 ને રખ હાથ દખી તો કુછ દમ નહીં,
 કરી તખ મીઆનમેં સો ખંજર કે તંહીં.
 કે મુરદકે ખુનસે ખંજર હો ખરાખ,
 મુઝેકા ગલા કાટના હચે અઝાખ.
 ને મકબૂલ ભાગા છુપા કોહો મેં,
 વોહ ગીરીઆં હવા શાહકે અંદોહમેં.
 બઝાં ચાર અસવાર ઝચેતૂન પકડ,
 ચલી બાપકે મુલકકુ કચેદ કર-
 કરી જાકે અપને પીદરકુ સલામ,
 કહા શાહને અચે દૂખતર નેકનામ.
 ગઇથી ને તુ ખેલનેકુ શીકાર,
 કીઆ આજ લાઇ હચે તું કર શીકાર.
 અરઝ કી કે અચે વાલીદ મહેરબાન,
 મોહમદ હનીફકુ મચેં મારી બજન.
 સવાર ચાર ફીર ઊનકે હમરાહ કે,
 પકડ ઊનકુ લાઇ હું મચેં સાથ લે.
 વોહ ખેટા ચલી મુરતૂઝાકા અથા,
 શજનઅત સતીં જગમેં મશહૂરથા.
 સો એક ઝરખ નેઝેસે મારી હું મચેં,
 ઘોડેસે ઝમીંપર પછાડી હું મચેં.
 વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહ મું,
 કે હમ સાચ માને ન ઇસ બાત કું.
 મોહમદ હનીફકા હચે મશહૂર નામ,
 બહોત ઊસકે હચેગે સો રસતમકે કામ.
 કે જસ જહ પેહ પહોંચે ચલી મુરતૂઝા,
 કુદર તોડ કર ધીનકું કાએમ કીઆ.

ઇએહ સુનકરકે ઝંઘતૂન ગુસ્સે ખીચ આ,
 કહી બાપસે કીર યું ચાહ સોગંદ ખા.
 બી ચાલીસ બાંદીસે હો કર તૈઆર,
 મદીનેહ કે જનનીબક હોકર સર્વોર.
 અલી મુરતૂઆ કા હએ મશહુર નામ,
 બહોત ઊનકે હોવેંગે રસતમકે કહ્ય.
 રૂતેહ કરકે આવે તો ઝએતૂન નામ
 વગર નહીં તો આવે ન કીર ઇસ મકાન
 ઇહે કહે કરકે દાખીલ હુઇ દરસરા
 કહા બાદશાહકું વઝીરને આ
 કે અએ શાહ અરબકે સીપાહી હએ ખુબ,
 રાજાઅત મને મરદ હએંગે અબુબ-
 બી ચારકું કર ચાર ઘોડે સવાર
 સલાહ આર સંજુકે સબ કર તૈઆર.
 લગાઓ ઇસી સાઅત સભ ફીજકુ,
 તમાશા દેખો ઊનકા લઇ મૌજસું.
 આઇ શાહકી ખાતરમેં તબ ઊનહુકી ખાત,
 દલાઇ ચાર ઘોડે આર હથીઆરાં હાથ.
 કીએ મસલહત મીલકે ચારેં જને,
 ઘોડેં આર હથીઆરાં હમારે કને.
 ઇસી વખત હકકને હમેં હએ દીઆ,
 હએ લાઝીમ કરેં કારકરસે ઘઝા.
 અગર મારેં ઊનકું તો ઘાઝી કીલાએં,
 મરેં ગરતો દરજહ શાહાદતકા પાએં.
 હએ. ચારે અસવાર ઘોડેં ઊપર,
 કીઆ હુમલાહ કુફારકી ફીજ પર
 ચારેં મીલ છધરકું જો હુમલાહ કરેં,
 ગીરેઆં હો કુફાર ગીર ગીર મરેં.

જાએશા શેર બકરીઊંઘેં જાકર પડે.
 એસી તોર ઇહી ચાર ચારાં લડે.
 રાજાઅતકુ દખ બિનહુકી શાહ ઇરમ,
 પકડનેકા બિનહુક કીઆતખ હુકુમ,
 વલેકીન ન આવેં કીસી કે ઇહે હાથ.
 પકડનેકા બિનહુકા હુઆ મુશકલાત.
 મહેલસેં તરત સુનકે અએતૂન આઈ,
 દીલારેં બિનહુકું કહી દીલ લગાઈ.
 અગર ઝાંદગી ચાતેં હો તુમેંહ,
 તો ઘોડેં આર હથીઆરાં લાદો હમેહ.
 વ અગર નહીં તો હું મએ તુમહારી હરીફ,
 હુએ કીસ તોર મારા મોહમદ હનીફ.
 ઇહે ચારોને સુન કર સો અએતૂનકી ખાત,
 ભી હથીઆરાં ઘોડેં દીએં ઊસકે હાથ.
 વોહ ચારકું ઝાં પસ કરી બંદમેં,
 આઈ વહાંસેં જલદી પીદરકે કને.
 કહી ગર હો રખસત તો જાઊં શીતાબ,
 મદીનાહ ફતેહ કરકે આઊં શીતાબ.
 પીદરને કહા અરે જગર ગોશેમત,
 કે ઊસ મુલકકે લોગ હુએંગે કડીન.
 તું લાવેંગી વહાંસેં મેરેપર બદલા,
 અગર તુ ન જાવે તો બહેતર ભલા.
 બજુદ હોકે વહાંશે તો રખસત હુઈ,
 બેજુઝ ચહેલ બાંદી ન હુમરાહ કોઈ.
 મદીનેહ કે જાનીબ ચલી કુદતર,
 ઝરાહ આર બખતર સભો પહેન કર.
 ઝરાહ પોશ ચાલીસ બાંધી હુઈ,
 મુસલાહ હો અસવાર હુમરા હુઈ.

જા મકબૂલ આયા ઊતર કોહસે,
 પુકારા અમીરક વોહ અદાહસે.
 કે હુશોઆર હો તુમ ઊકો યા ઇમામ,
 દીલો જાંસે મયેં હુ તુમહારા ગુલામ.
 સો આવાઝ મ કબૂલ સુનકર ઇમામ,
 આયે હાંશમે ઊસકા સુનકર કલામ.
 અરમી યુ કહે થા મયેં ખુશ ખુવાબમેં,
 મુજેહ કીઝીં જગાયા તુ ઇસ બાબમેં.
 કહા કીરકે મકબૂલ અયે મહેરબાન,
 કે ખેહૌશ હોકર પડેયે ચહાંન.
 ઝરબ એક નેઝસે ઝયેતૂનકે,
 તુમ ખેહૌશ હોકર ઝમીં પર ગીરેહ.
 કાટા ચાહેતીથી તુમહારા ગલા
 મુવા જાન તુજહકુ ન કાટી ભલા.
 વોહ ચારકું તેરે પકડ ફંદસે,
 બી હથીઆર ચારકું કે લે છંદસે.
 ખજલ હોકે તબ દીલમેં હઝરત અમીર
 મદીનેહકે જાનીબ ચલે ધરકે ધીર.
 આયે ધરમેં દીલગીર હો કર ઇમામ,
 ગઇ ઊનકે ર પરકી રૌનક તમામ.
 જો બીબો હનીફાંહ અથી ઊનકી માં,
 સો મકબૂલક દખ જોલી તદહાં.
 કે દીલગીર કીઝીં હયે ઇહે મેરા પીસર,
 હકીકત તુ મુજહકુ સુના સર બસર.
 કીઆ અરઝ મકબૂલ ખાતુનસે,
 જો ગુઝરીથી શાહ પર વોહ ઝયેતૂનસે.
 ઇહે સુન કરકે બીબીને ગુસ્સા કીઆ,
 વહીં અપને ફરઝંદકુ તઆના દીઆ.

કે તેરા પીદર હુએ અલી શાહ જવાન,
 મએ બીબી હનીફાહ હું તેરી અમાં.
 મએ કુશતી લડી શાહ મરદાં કે સાથ,
 લડી સાત દીન ઔર મે સાત રાત.
 અસે બાપ માંકા તું હોકર પીસર,
 ગીરા અરબ ઔરતસે હો બે ખખર.
 હમે એસે ફરજંદસે આતા હુએ આર,
 જો હાથસે ઔરત કે હો ખુવાર વ ઝાર.
 ઇહે તઆના કીઆ માને ઊનકે ઊપર,
 અમીરકે જગરપર હુવા કારગર.
 ઇહે કહે કરકે માને કીઆ જાકે ખુવાબ,
 મોહમદ હનીફાં યું ઊકે તબ શીતાબ.
 કીઆ ઝીન ઘોડે પેહ હોકર સવાર,
 પહેને સીલાહ સંજુક હોકર તૈઆર.
 ચલે સાથ મકબૂલકુ લેકે તબ.
 કસમ ખા કીઆ આહદ દીલમે યું તબ.
 કે અએતૂન વ ચાલીસ ઊસકી કનીઝ,
 મએલાઊં પકડ કએદમે ઊસકુ નીઝ.
 આર શાહ ઇરમ કુ ભી લશકરકે સાથ,
 ફતેહ કર મુશલમાન કર અપને હાથ.
 છુડાઊં મએ ચાફકુ જા બંદસે.
 તબ આઊં મદીનેહમે આનંદસે.
 વગર નહી મદીનેહમે મોહ ના દીખાઊ.
 મેરે બાપ માં કન મએ ફીર કર ન આઊં.
 ઇહે કહે કરકે ચલે એડ ઘોડેકુ કર,
 તરફ મુલક શાહ ઇરમકી મગર.
 જબ બી બી હનીફાંહ ઊઠી ખુવાબસે,
 કુછી અપની લોંડીકુ બેતાબસે.

કે ફરજંદ મેરા કહાં હુએ ખતાવ,
 કીધરકુ ગયા બાટ મુજહકુ ચેતાવ
 કનીઝક વોહ બીબીકુ યુકર કહી,
 અમીર સવાર હોકર ગએ હુએ અમી.
 વોહ મકબૂલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ,
 ગયા હુએ ખાતુન આલી જનાબ.
 લગી કરને અકશોસ બીબી તદહાં
 કે તઆનેસે મેરે ગયા યે ગુમાન.
 ન જતુકે કીઆ ઊસકા હુવેંગા હાલ
 વોહ જાન અપની દેવેંગા યે કીલો કાલ.
 કે હુએ ફાજ શાહ ધરમ હજદાહ લાખ
 વોહ જએતુનકે સબ મુલુકમે હુએ, સોદહાક-
 ઇલે કહેકરકે બી બી બી હો ગઇ સવાર,
 ફીરાં લાઊં ફરજંદ મેં અપના બગાર.
 પહેન કરકે બખતર હોકર સવાર,
 અલી ઝુદતર તબ વહી હો સવાર-
 રવાના હુઇ સો મુલકે ધરિમ,
 વોહ ઘોડેકું દોડા વહી દમબદમ.
 પહોંચી કીતાહ મઝલકું કર એકબાર,
 ઊડા રખર ઊનકે ગીરદા ધુબાર.
 પસઆં ગીરદ અસવાર જાહેર હુએ,
 એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ-
 યે આલીસ અસવાર ઊસકે કનીઝ,
 વોહ જએતૂન પાક દામન અથી બા તમીઝ.
 સો આતીથી અહડ કર મદીનેહ ઊપર,
 પડી ઊનકે બી બી હનીફાહ નઝર-
 નઝર કરકે દેખીહ તો હુએ એક સવાર,
 અલાતા હુએ ઘોડેકુ યે અખતીઆર.

વોહુ ઝંચેતૂનને ઘોડા ઉઠાયા તદહાં,
 કહી જાકે હુએ કોન તુ અએ જવાં.
 મેરે ડરસે જાવે સો રસતમ નીકલ,
 તો ઇહાં કોન આતા હુએ મેરે પેહ ચલ.
 અગર મરદુમીકા તુ રખતા અસર,
 તું કર વાર અવલ મેરે સર ઉપર.
 કહા ઉસક ખીખીને સુન કર બહાલ,
 કે અએ ઊં મુરવત તુજેહ કીઆ મજાલ.
 કે મરદાંકે હુથોઆરાં બાંદેહ કમ્મર,
 મુકાબીલ હો મરદાંકી તુ આન કર.
 તુજેહ ઇહે લાઝીમ કે ગરખાહ પકડ,
 કાંતે સૂત ઘરમે રહે ઊંડકર.
 કહી કીસ વઝાઅસે પહેછાની મુજેહ,
 કે ઐરત હુ જાની તુ કીઉં કર મુજેહ.
 કહી જાકે આંતીથી ઘોડા ચલા,
 રીકાબ ખાઈ જુખૂશ વ સીનાહ હીલા.
 તબી મએને જાના કે ઐરત હુએ તુ,
 અબસ મુજહસે કરતી હુએ તું ગોક્તગ.
 તો ઝંચેતૂન ખોલી અગર ચાહ હું જાન,
 વલે મએ હુ મરદાકી ગરદન શકન.
 ઇહે કહેકરકે શમશીર કુ ખેંચ કર,
 લગાઈ વોહુ ખીખીકે સીરકે ઉપર.
 ખીખીને સીપર પર લીઆ ઉસકા વાર,
 સીપર કાટ કર હો ગયા સીરમે વાર.
 અખમ ચાર ઉંગલકા સીરમે લગા,
 લહુ તબ અખમમેંસે બહેને લગા.
 ચક્રર ખાકે ખીખી હુઇ કીસલમંદ,
 તબી ઉતપેહ ઝંચેતૂનને ડાલી કમંદ.

તખ લાચાર હોકર કહી જુલ જલાલ,
 ઇલાહી મેરી લાજ રખ હો ઇતાલ.
 અમીર જાતે જાતે કીઆ તખ ખીચાર,
 લગા કરને અકસોસ હો એકરાર.
 મયાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે,
 વોહ નીકલે એકેલી મેરે વાસ્તે
 અમીરને કહા તખ મકબૂલ ફુ,
 અએ મકબૂલ સુન તુ મેરી ખાતક.
 આયા દીલમેં મેરે હુએ એસા ફીકર,
 ઇસી ટેકડે પર તુ ચડહ કર નઝર.
 ચડહ ટેકડે પર વોહ હબશી ગુલામ,
 નઝર કરકે દેખાહ કહા યા ઇમામ.
 દાક્તી માં પેહ તરે હુએ ઝએતૂન કમંદ,
 કીઆ ચાહેતી હુએ ઉનહુંકુ વોહ ખંદ.
 શીતાબીસે પહાંચો મદદકુ અમીર,
 વ અગર નહીતો ઉનહુંકુ હુએ કરતી અસીર.
 અમીરને કીઆ એક પોડે કે તઈં,
 પાંહુંચે એક લહાઝેમેં જાકર વહીં.
 કમંદ કાટ તલવાર સે દી છુડા,
 પીછે માંકુ કર ખુદ હો આપે શવાર.
 અઝબ હોકે યોતી સો ઝએતૂન પુકાર,
 કે કીઉં મુજ સેં મેરા છુડાયા શીકાર.
 તેરા નામ કેઆ હુએ તું જલદી ખતા,
 ઇહે અસવાર કોન હુએ મુજહકું સુના.
 કહે નામ મેરા હુએ મોહમદ હનીફ,
 મએ લડનેકુ આયાહુ હો કર હરીફ.
 ઇહે અસવાર હુએ સો મેરી માં હુએ,
 કે નીકલી હુએ ઘરસે મેરે વાસ્તે.

મએ જાનીથી ઝએતૂન કહી એક સખુન
 ન હોગી મેરેસે કહી કોઇ ઝન.
 તેરી માં બાહાદર બડી પેહલવાંન
 કે મેરે મુકાબીલ બડી બે ગુમાન.
 વ લેકીન તુ ઉસ રોઝ કુ બચ ગયા,
 હુઆ જાન તેરા ન કાટી ગયા.
 વત્રે તુજકુ મુજહ હાથસે અબ મહાલ,
 અબી વાર કરતીહુ જલદી સંભાલ.
 લગી હોગે દાનુમેં તબ કાર ઝાર,
 લડે બહોત દાનું કરે ખુબ વાર.
 બી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ,
 તૈયમુમ કીઆ કર દુગાના ખતમ.
 મુનાજાત માંગી કે અએ યા કરીમ,
 દે ફરજંદકું મેરે ફતેહ યા રહીમ.
 ઝખર દસ્ત ઝૌરત બડી હુએ હરીફ,
 ઇહે એટા તેરે શેરકા હુએ હનીફ.
 ફતે દે ઇસે રખ તું મેરી શરમ,
 વ અગર નહીંતો જાતા હુએ સારા ભરમ.
 ફતેહ દી ખુદાને ઇહે સુન કર દુઆ,
 કીઆ હક્કને તબ ઉનકી હાજત રવા.
 અવલ તીર બાઝી સો દાનું કીએ,
 બઝાં ખિંચ તલવાર હાથમે લીએ.
 અમીરકા ન વાર ઉસપે ' કરતા અસર,
 ન હો વાર ઝએતૂનકા કાગર.
 અમીરને કહા તબ યું ઝએતૂન કુ
 પકડ હાથ મેરા કમ્મર બંદ તુ.
 તુ કર ઝૌર ઘોડેસે મુજહકુ ઉડા
 બઝાં મએ હાઉં ઇહે શરત બહા.

ઝંઝેતૂન તખ કમ્મરમેં બ ઝોર હાથ હાલ
 કીઆ ઝોર ચહેરા હુવા ઉસકા લાલ.
 અમીરને કીઆ ચુસત તખ જીન કું
 સંભાલા અપસકું સો હર હાલ સું
 બઝાં હાથ ઉસકે કમ્મરમેં દીઆ,
 પકડ કર કમ્મર એક નઆરા કીઆ.
 વહીં જીનસે સરકે ઉપર ઉડ,
 ફેંકા તખ વોહ ઝંઝેતૂન કું ધર હવા.
 પુકારી હુએ ખીખી ને તખ ઝુદતર,
 પુકારી અએ ફરજંદ પકડ જદતર.
 અગર ઇહે ઝમીંપર ગીરેંગી કલી,
 તો મએં દુધ તુજહકું ન બખશું કલી.
 ઇહે સુન કરકે છલે અમીરને ઉપર,
 ઉતારે ઉસે તખ ઝમીં કે ઉપર.
 વોહ ઝંઝેતૂન ખોલી અએ સાહેબ તમીઝ,
 દીલો જાંસે હું મએં તુમહારી કનીઝ.
 મએંને અપને દીલમેં અહદ યું કીઆ,
 ને મુજહકું પછાડે વોહ ખાવંદ મેરા.
 અમીરને કહા તખ તું મુસલમાં હો,
 શરક ઝોર ફરસે ભી ખેઝાર હો.
 સદક દીલસે ઝંઝેતૂન કલમાં કહી,
 ભી ચાલોસ કનીઝાં મુસલમાં હુઈ.
 અમીરને કહા માંકું ઝંઝેતૂન કે સાથ,
 લેજાઓ મદીનેહકું વ આજ્ઞા સેક્ષત.
 મએંને ફીરકે આનેકી ખાઈ કસમ,
 મએં જાઝિંગા ધર મુલક શાહે ઈરમ.
 મુસલમાં કરં ઝોર યારાં છુડાઈ,
 તભી આ મદીનેહ અંદર મોંહુ દીખાઈ.

કહા શાહને દીલમેં ઝંચેતૂન ઝૌર હંચે,
 મયાદા દગા મેરી માંસે કરે.
 ઇહે નચે મુસલમાં ઇસકા નહીં ચેતયાર,
 દોનું હાથ બાંધે હંચે કર અસતવાર.
 કીચે માંકે હમરા ઇન સયકે તઈ,
 ભી ચાલીસ કનીઝાંકુ બાંધા વહીં.
 મદીનેહકે જનનીય રવાના કીચે,
 આપહી રાહ શાહે ઇરમકી લીચે.
 વોહ બીબી હનીફાંકુ ઝૌર ઝંચેતૂન ભી,
 મદીનેહકે જનનીય ચલી હંચે સભી.
 ચેકાચેક જંગલમેં કીઆ જા ગુઝાર,
 વહાંકા શહેનશાહ થા કરતા શીકાર.
 વોહ ઘોડા ઉઠાયા થા ચેક શેર પર,
 આગે ઊસકે ભાગેચે દો શેર નર.
 ચેકાચેક પહી શાહકી ઊનપર નઝર,
 વોહ ઘોડા ઉઠાયા વહીં મુદતર.
 બાંધા દબ ચેકતાલીસ સવારેંકે હાથ,
 ઝૌર ચેક સવાર ઉનહુંકુ લે જાતા હંચે સાથ.
 કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યું,
 કે ઇહે કોન હંચે ઝૌર હંચે કોન તું.
 કહી મચે હનીફાંકુ હુ ઝીજાહ ચલી,
 ઇહે મેરી બહુ કું મચે લેકર ચલી.
 ઇહે ચાલીસ અસવાર ઊસકી કનીઝા,
 લેજાતી મદીનેહકે ઉનહુંકુ નીઝ.
 કહા શાહ બહુ કું મુજેહ દે ઇંતાલા,
 ચલી જા તું ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.
 સખુન સુનકે જોલી ઉસે બા ગઝબ,
 મુકાબોલ હુઈ શાહ ઝાલીમકે તબ.

લગા યા વોહ કાફરને તખ સરપે વાર,
 અખમપર અખમ સે હુધ યેકરાર.
 કહી યા ઇલાહી તુ રખલે શરમ,
 કે હુંગી તરે શેરકી મયેં હરમ.
 ઊઠા વહુસે ધંદકાર ગીરદા ગુખાર,
 કે મલને લગા આંખે વોહ શહેરયાર.
 ફીરશતે ફરસકી પકડ કર રીકાખ,
 પહોંચાયા વોહ બીબીકુ ધરમે શીતાખ.
 હુવા બરતરફ જખ વોહ ગીરદા ગુખાર,
 લગા દખને હર તરફ શહેરયાર.
 હુધ બીબી ગાએખ સો ઘોડે સંગાત,
 હુવા ખુશકે અએતૂન લગી મેરે હાથ.
 વહીં ઊસકા લશકર થા આયા તમામ,
 કે મુજરા કીઆ આકે સખ ખાસોઆમ.
 લગા કહેને અએતૂનકુ શાહ જહાંગ,
 કે અએ નાઝનીં અખ મુજેહ કર કખૂત.
 કહી ઊસકુ અએતૂન કે અએ ખખસ આત,
 કરે કેઆ કે મેરે બંદ દાનુ હાથ.
 વ અગર નહીંતો મયેં દતો તુજેહ ઇહાં સઝા,
 તુ ઇહે ખાત કહેનેકા પાતા મઝા.
 વઝીરને ખોલા કે અએ શહેરયાર,
 કે આહી તરે દામમેં હુએ ઇહે નાર.
 ઇહે લાચાર હો કર કરેંગી કખૂલ,
 તુ દીલ અપના કરતા હુએ કીઊં કર મલુલ.
 કીઆ આકે એક બાગમેં તખ મકાન,
 ગીરદ ઉસકે ઊતરા હુએ લશકર તમામ.
 વોહ અએતૂન ઐર ઊસકો ચાલીસ ફનીઝ,
 રખે બાગમેં શાહને લા બા તમીઝ.

કીઆ આઢે માલનને શાહકું સલામ,
 કહા શાહને અએ જાલ કર એક કામ.
 તુ ખુઠી હુએ જાને સભી મકર ફંદ,
 ઇહે ચૌરત ને લાયા હું મએ કરકે બંદ.
 તુ કર જાકે મેરે લીએ ઉસકું પંદ,
 જિસે કરકે રાઝી તુ લા હૈશમંદ.
 તુજેહ માલ વ ઝરસે કરંગા નીહાલ,
 મેરેસે મીલા ઇસકું લાકર ઇતાલ.
 કીઆ અરઝ માલનને શાહે જહાં,
 ઇહે હુએ કામ મેરા કરંગી બખાં.
 બઝાં શાહને ખોલા કે અએ પીરઝન,
 નો મૌજુદ ઇસ વખત હો તરે કન.
 સો ખાનકુ લા ઝુદતર મેરે ધીર,
 કહી હુએંગા હાઝીર ઇસી વખત શીર.
 હુકુમ હોતો દુધ અપ્પ ગરમ કરકે લાઘિં,
 મએ ઝેગીસે લાકર તુમકું પીલાઘિં.
 કહા શાહને બહેતર તુ જા લાવ દુધ,
 ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ઝુદ.
 ખુઠી જાકે વોહ દુધ તપ્પ છાંતકર,
 જલાને લગી આજે ચુલે પે ધર.
 એકાએક ખુવાપ્પ ઉસ ખુઠી કું આયા,
 વોહ સોતે સપનેમેં દખી તો હુએ કેઆ.
 પકડ બાલ સીરકે ફીરશતેં અઝાપ્પ,
 વોહ દૌઝખ મને ખેંચતેં હુએ શીતાપ્પ.
 ખુઠી વહાં વીલાપ કરેં ઝેશુમાર,
 કે કીઘિં ડાલતે મુજેહ બીચ નાર.
 કે કેઆ ગુનાહ મેરા ને મુજહ કું પકડ,
 બે જાતેં હો કીઘિં તુમ સો દૌઝખ અંદર.

બુઢી થી ગરજ ઇસ કશાકશ મને,
 પડી થી જઈનમકી ગીરદશ મને.
 બહોત શોર શર આહં આરી કીએ,
 બહોત દરદસે બેકારી કીએ.
 ન આયા મદદ કોઈ લાતો મનાત,
 ન ઉઝઝાને ઊસકી સુની કોઈ બાત.
 હુઈ ના ઊમેદી ઊસે આશકાર,
 કહી તબ કે અએ પાક પરવર દીગાર.
 બચાલે અબ મુજેહ કહીન વખત હુએ,
 અઝાબ અબ મેરે પર આયા સખત હુએ.
 બુતોપર મુજેહ અબ તો બાવર નહીં,
 સીવા તેરે ચાવર ન અબ કોઈ નહીં.
 બુઢી કી હુઈ તબ દુઆ મુસતબત,
 મોહમદ નખી શાહ વ આલા જનાબ.
 એકાએક હુવા આકે ઉનકા ઝુલર,
 ઝમીસે સમાતક હુવા શએલે નૂર.
 અરઝ કી બુઢીને કે અએ મેરે નખી,
 કે દખેસે તેરે હુઈ દીલક ધીર.
 વોહ ફરમાએ હુએ મોહમદ રસુલ,
 અગર દીન મેરા કરે તુ કબૂલ.
 તો દીઝબ મેં તુજહકુ ન હાલેં કભી,
 જો કલમાંહ કહે અપને દીલસેં અભી.
 વ અગર નહીં તો જલકર તુ હોગી ક્યાબ,
 કરેંગે ફીરશતેં તેરેપર અઝાબ.
 જો દખી જમાલે મોહમદ બે બુવાબ,
 ફીરશતુંસે હોને લગા કમ અઝાબ.
 સદક દીલસે કલમાંહ પડી પીર આલ,
 કબુલી મોહમદ કે દીનકે બહાલ.

કહા તખ નખીને ખુદી કુ તદહાં,
 કે મેરી બહુ બંદમેં હુએ ઘાં.
 અવલ ઊસકે જા બોલ મેરે સલામ,
 બંબાં બોલ ફરજંદ અએ નેકનામ.
 તુ ખાતર જમઆ રખ દીલકે કરાર,
 તેરે તથાં છુડાએંગા પરવર દીગાર.
 ખુદી તુ કીસી તૌરસે દે છુડા,
 તો ઊસકી જા તુજહકુ દેવે ખુદા.
 એકાએક ખુદીકી ગઈ ખુલકે આંખ,
 લગી હર તરફ દેખને જાંખ જાંખ.
 ને દખી તોં કુછ ખુવાબકા નહીં અસર,
 વલેકીન મુઆતર હુઆ ઊસકા ઘર.
 તખ આયા ચકીન હસ ખુડીકે તથાં,
 ચલો આઈ અએતૂન કને તખ વહી.
 પહેછાની કે મેરા સરઆ હુએ ઘહે ખુવાય,
 વોહ ખીદમતમે અએતૂનકી આઈ શીતાય.
 હમે દખ અએતૂન હુઈ એકરાર,
 કે કટની ઘહે હુએંગી ને આતી હુએનાર.
 આતમેં વોહ માલનને કીતા સલામ,
 મોહમદકે આંપસ કહી વોહ સલામ.
 મુજેહ ખુવાબમેં હુએ કહે. યું રસૂલ,
 કહે બહુકે મેરી ન કર દીલ મલુલ.
 મુસલમાં હુઈ હું મએ ઉત હાથસે,
 છુડાઉંગી તુજહકુ હર ગાતસે.
 ખીખી સુનકે બોલી હો તેરા બલા,
 ખુદા તુજહકુ ઇસ્યાતકી દે જા.
 હી વહાંસે માલન આઈ ગરમને,
 રખા ઝહેર કાતલ અથા હસ કને.

ઝહેર પીસ કર દુધ કે બીચ હાલ,
 ગઈ લેકે વોહ શાહ કને ઝુદહાલ.
 દીઆ દુધ માલનને લા શાહ કે હાથ,
 મીલાઉંગી તુજહુક મયે લા આજ રાત.
 કરી અપને ફંદસે હુ રાઝી ઊસે,
 દીલાસેં બહોત દેકે મયેન ઊસે.
 ઇહે મુઝહાહ ખુશી સુન પીઆ શાહને દુધ,
 મો પીતે હી લેટા ગઈ જન ઝુદ.
 માલન આકે ખોલી યું અએતૂન કુ,
 કે મારી હુ ઝાલીમ ઊસ શાહકુ.
 દી ઊસકે કરનેકી ઊસકો સઝા,
 કમાઈકા અપની ચખા વોહ મઝા.
 કહી મુજહ કમરસે છુરી કો નીકાલ,
 મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ હાલ.
 છુઢીને છુરી લેકે કાઠી હુએ બંદ,
 છુડાઈ હુએ અએતૂનકું કરકે છંદ.
 આલીમુંકે બંદ કાઠી અએતૂન ને,
 ગઈ શાહ ઝાલીમકે લાશે કને.
 જુદા કરકે સરકો હુંઈ પસ સવાર,
 નીકલ બાગસે યું કહી હાંક માર.
 કે અએ ફાજ ઝાલીમ ખખરદાર હો,
 ઇહે સર અપને ખાવીંદકા દખલો.
 ઇહે મુનતેહી લશકર તલ ઊપર હુવા,
 પડા સારે લશકર અંદર ગલગલા.
 વઝીરાં જો થે સાથ ઊસ શાહકે,
 વો તૈઆર હો કરકે લડને લજો.
 વોહ અએતૂન તલવાર તબ ખિંચ કર,
 કરી હમલાહ હંકારકી ફાજ પર.

પછાડા ઊને કાફરં જે શુમાર
 લગે ભાગને વહાં હુઝારાં હુઝાર.
 વઝીરોને દાતું મેં ઊંગલી પકડ,
 દાતું હાથુંકુ પટકે સતીં બાંદ કર.
 આગે આકે ઝએતૂન કે મગે અમાન,
 કહી ઊનહુંકુ જલદીસે લાઓ ઇમાન.
 વઝીરંને કલમાંડ પડે સદક લા,
 બઝાં ઊનહુંકુ ઝએતૂનને ચું કહા.
 કે ઝુનાર તોડો ઘરોં બીચ જા,
 બ્રુતાં તોડ હાથે કુશર દી છોડા.
 બના મીસબદાં તુમ યુઝારો નમાઝ
 ઇબાદત કરો તુમ વઝે અપના સાર.
 વોહ સાતોં વઝીરોને લે પેશ કર,
 ઘરે આગે ઝએતૂનકે હોકે ખુશ.
 કહી મઆફ પસ ઊનહુંકુ રૂપસત દી,
 બઝાં ઊસને દીલમેં ફીકર ઇલે કી.
 કે જાકીં અગર મએં મદીનેહ મને
 ન જાતું અમીરકે ઊપર કેઆ બને.
 ભલા હએકે મએબી અમીર પાસ જાકીં,
 પડે કામ ઉસ વખત મએં કાંમ આકીં.
 ઇલે કર દીલમેં તદબીર તબ હુઇ રવાં
 જો બાકી ચહાંસે રહી દાસતાં.
 અમીરકી અએ ચારો સુનો ઇહાંસે બાત
 ઝએતૂન પાક દામનકે જબ બાંધે હાથ.
 મદીનેહ કી જાનીબ રવાના કીએ,
 ચલે | તપે મુલકે ઇરમકે લીએ.
 ચલે જાકે પહાંચે કીસી જાઇ પર,
 અથા બાગ એક ઊસ મકાંકે ઉપર.

ગુલીસતાં થા મીશલે ફીરદોશકે
 લગેં ઊસમેં મેવેં ચે હરખાત કે.
 ચંડુલ શાહકા બાગ થા ગુલ બહાર,
 રખી ફેજ થી વહાં સો બારાં હુઝાર.
 અમીરને ઊસી બાગમેં જાએ કર,
 લગેં તોડ ખાનેકું સોખો સમર.
 ખાએ વહાંસે મેવેં બહોત પેટ ભર,
 રહે સો ઊસી બાગમેં બે ખતર.
 નીચેહુબાં ઊસી બાગકા દખ કર,
 ચંડુલ શાહસે જાકર કીઆ છહે ખખર.
 કે એક સવાર અરખી આર એક નફર,
 મેવેં ખાએ કરસો રહે બે ખખર.
 બેટી શાહ પરોકી જો કીરયા પરી,
 અમીર પર થી આશક વોહ અઝનાં પરી.
 ચંડુલ શાહને લે ફેજ બારાં હુઝાર,
 આયા બાગ કે પાસ હોકર તૈઆર.
 સમંદરકે પહેલારસે એક બાર,
 પરી આઇથી દખનેકું દીદાર.
 વોહ આઇથી દીદારકું દખને,
 દખી કેઆ સોએ હુએ દાનું જને.
 લીઆ ફેજ ને બાગકું આકે ઘેર,
 પકડનેકું આએ હુએ હોકર દલેર.
 હરી અપને દીલમે વોહ કીરયા પરી,
 જો સોએયે હુશીઆર ઊનહુકું કરી.
 દીઆ નાગહાં ઊસ પરીને અવાઝ,
 ઊડી વહાંસે ફીર ખોલ અપને બાઝ.
 પુકારી કીઝીં સોએ ઉઠો થા ઇમામ,
 ચંડુલ શાહકા લશકર હુએ આયા તમામ.

ખડા ઘેર કર બાગકે આસપાસ,
 સોએ તુમ હો કીર્તીકર ઇતા એ હવાસ.
 ઉઠો અબ શીતાબીસે હુશીઆર હો,
 કમ્મર બાંધ ઇસ વખત તૈઆર હો.
 ઇહિ અવાઝ સુનતેહી હો કર તૈઆર,
 ગયા ઉનહુકી આંખુસે થા જો ખુમાર.
 લગે કહેને કીસકી ઇએ અવાઝ હએ,
 મગર હાથફી ગએબકી રાઝ હએ.
 કહે નામ ઉસકા ઇએ કીરચા પરી,
 કે ઇહે જસને અવાઝ આકર કરી.
 ખયર કરકે કીરચા પરી જબ ગઈ,
 મોહમદ હનીફ ઉઠકે દએ તબી.
 કે સચ ફીજ આઈ હએ બારાં હઝાર,
 નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
 મુકાબીલ હો ઊસકે ગયા સામને,
 કહા પહેલવાં હાવે જો તુજહુ કને.
 મુકાબીલ હો મેરે વહીં આન કર,
 દેખું ઝૈર ઝૈર ઊસકા હુત્તર
 આયા અઝન ઊસકે સો એક પહેલવાન,
 અમીર પર વોહ હમલા કીઆ હએ તદહાં.
 અમીરને સીપર પર લીઆ ઊસકા વાર,
 ઊસીકે દો દુકડે કીએ હએંગે માર.
 જો આતાથા ચલકર કોઈ પહેલવાં,
 વોહ જીતા ન ફીરતાથા બચ કર વહાં.
 ચંકુલ શાહને દખા લશકર મરા,
 વોહ આકર અમીરસે મુકાબીલ હુઆ.
 કીઆ ઝરબ આકર અમીર કે ઉપર,
 ઝરબ ટાલ ઊસકી પકડ કર કમ્મર.

ઊઠાયા ઊસે ઝીન ઘોડેસે તબ,
 અમીરને કહા ઊસ યે દીન સે તબ.
 કે દીન મોહમદ કે જલદી કબુલ,
 વ અગર નહી મીલાતા તુમેહ ખાક ધુલ.
 પદા હુએ વોહ કલમાંડુ ઐર તોડા મુનાર,
 સદકસે ચંડુલ શાહ હુવા દીનદાર,
 પુછ નામ કેઆ હુએ તુમહારા ખતાવ,
 ઇરાદા કેઆ ઐર કહાં મુજહ મુનાવ.
 મોહમદ હનીફ નામ અપના કહે
 મેરા કસદ શાહ ઇરમ પર ને હુએ.
 ચંડુલ શાહ ખોલા કે મએખી ચલું,
 કરે જાન કશાની વ મારે મરે.
 અમીરને કહા મએને ખાઇ કસમ,
 એકેલા કરે ફતેહ શાહે ઇરમ.
 ચંડુલ શાહસે રખસત હુએ મુતહરમ,
 ચલે ફીર વહી મુલક શાહે ઇરમ.
 આગે થા વોહ મકબૂલ પીછે ઇમામ,
 ચલે જતે રસ્તે વોહ જલદી તમામ.
 સો ઇસ રોઝ આઈથો ફીરયા પરી,
 અમીરકે પુકાર ઐર ખબર યુ કરી,
 કે આગે મીલેંગે તુમેહ યે શુમાન,
 કે હુએ દાનુ લએનાં બહી પહેલવાન.
 ખબરદાર રહેના તુમેહ યા અમીર,
 કે હુએ દાનુ લએનાં બહી વોહ શરીર.
 ઇતમે ને દેખે પીછે ફીર ઇમામ,
 નઝરમે ન આવે વહાં કુછ તમામ.
 રહે તબ વોહ હેરાં કે ઇહે કોનથી,
 કે આ કર ખબર મુજહ કે કહે કર ગઈ.

એકે થે એક જાડ તલે રાહ પર
 નજર કરતે હરએક મુસાફીર ઉપર.
 કોઈ જો મુસાફીર વહાં જતા અગર,
 નં જતા ઉતહુસે થા બચ કર મગર.
 અમીરકા ઊંસી રાહસે થા ગુઝર,
 એકાએક વોહ છોટોને કીતી નજર.
 સવાર હોકે ઘોડે પે ભાલા પકડ,
 ચલાઈ વોહ ઘોડા અમીરકે ઊપર.
 વ અગર નહીં સીપાહી દે હથીઆર ડાલ,
 વ અગર નહીંતો નેઝા હએ આતા સંભાલ.
 કહે શોખરઆના સકત કેઆ તુજહ,
 જો એસે સખુન આકે ખોલે મુજેહ.
 તુ મરદાંકે હથીઆર કું બાંધ કર,
 આઈ દઆવા દીલકે ભીતર સાંધ કર.
 તેરા કામ સીને પરોનેકા હએ,
 ખાને ઔર ચરખા ફીરાનેકા હએ.
 પહેન કર તુ ઔરત મરદકા લીબાસ,
 મુકાબીલ તુ મરદાંકે હો ખે હીરાસ.
 કહી કીઝીં કે અબ તુમને જાના મુજેહ,
 મએં ઔરત હુ કએસા પહેછાના મુજેહ.
 અમીરને કહા જબ તું ઘોડા ઊડા,
 આઈ મુજહ પે સીના તેરા થલથલા.
 રોકાખુંમેં જુબીશ ખાએ દાનું પાઝીં,
 મએં જાના કે ઔરત હએ સાચી સુનાઝીં.
 કહી ગરહુ ઔરત વલે અએ જવાન,
 ખહેાત શેર મરદાંકુ મારી ખજન.
 ઇએ કહેકર લગાઈ નેઝા શાહ પર,
 અમીરને લીઆ ઉસકા નેઝા પકડ
 ર

કમરમેં ઉસી શોખકે હાથ હાલ,
 ઘોડે પરસે ઉસકું ઉડાયા સંભાલ.
 દીએ હાથ મકબૂલ કે ઝોલ કર,
 દોનું હાથ મજબૂત ઉસકે જકડ.
 કીઆ ઉસકું મકબૂલને દસ્તગીર,
 બી બચેનને ઉસકું રૂખી અસીર.
 ગઝીબ હોકે ઘોડે પે અસવાર હો,
 વહીં આ અમીરકે હુધ રખર.
 ગઝીબસે વોહ ઘોડા ઉડાઈ ઉને,
 અમીરકે લે નેઝા હુધ સામને.
 અઝાઈ વોહ નેઝા અમીરકે ઉપર,
 અમીરને લીઆ હુએ વહીં બર સીપર.
 કમર બંદ ઉસકે અંદર હાથ હાલ,
 હુએ ઘોડેસે ઉસકું ઉડાયા સંભાલ.
 જબ ઘોડેસે ઉસકું ઉડા કર લીઆ,
 બી મકબૂલ કે વોહ હવાલે કીઆ.
 ઉસે તબ સો મકબૂલને બાંધ કર,
 અલે આગે દોનુંકે તઈ વોહ પકડ.
 ગએ શહેરમેં જાં યા ઉતીકા અમલ,
 આઈ સબ હુએ ફૈયત સો બાહર નીકલ.
 અમીરકે ઉપર સબ કીએ જાન ફશાં,
 અરઝ કી અમીરસે કે અએ મહેરબાં.
 હમારા અથા શાહ ઉનકા પીદર,
 કીઆ ઉસને દારૂલ ફનાસે ગુઝર.
 દોનુ ભએનાં આપી રહે રાજ કર,
 ભાઈ અપને ઇમરાંનકું ઇખરાજ કર.
 સીતમ કરતી દોનું ઇએ હો બે હીરાસ,
 કરે ગુલમ બે દાદ ઇએ બે કીઆસ.

રૈયત જો ભાગી હુઆ દેહ ઉજાડ,
 ખડી સખત ભચેનાં અથી નાભકાર.
 અમીરને પુછે કહાં હુએ ઇમરાન ખતાવ,
 કહાં કચેદ હુએ વાહ સો ઝુદો દીખાવ.
 અરઝ યું કીએ વાહ હુએ કુવે ભીતર,
 વાહ ઇમરાનક રખા ઉનીં કચેદ કર.
 દા રોટી ઝૌર એક કુઝા પાની મુદામ,
 મોલે ઉસકે તઇં અએ શાહ નેક નામ.
 અમીર મુનકે આએ ઉસી ચાહ પર,
 પુકારે કે ઇમરાન કેઆ હુએ ખખર.
 કહા હુએ યું ઇમરાન વઆલા કદર,
 તુમે કોન હુએજો ઇસી ભચે પર.
 ખખર ઇસ મુસીખત મેં લેતે શીતાબ,
 તુમહારા ઇસમ કીઆહુએ વઆલા જનાબ.
 મોહમદ હનીં હું કહા શાહને,
 છોડાનેકુ આપા હું તરે કને.
 તરી દાનું ભચેનાંક મચેં બાંધ કર,
 લે આપા હુ અબ તું ફીકર કુછ ન કર.
 મંગા પીડેકુ ઝૌર રસીસે જકડ,
 કુવે બીચ હાલા અમીરને પકડ.
 કહે એઠ ઇમરાન તું પીડે ઊપર,
 નીકાલું તુજેહ ચાહસે ઝુદતર.
 ખુશી હોકે એઠા સો ઇમરાન તદહાં,
 નોકાલે ઊસે દીનકે પહેલવાં.
 બુલાકર લુહાર ઊસકી એડી કટા,
 ભી હમામ ખાનેમેં ઊસકુ નહલા.
 એઠાયા હુએ લાકર ઊસે તખત પર,
 કહા ઊસને કલમાં નખી કે ઉપર.

કહા શાહને હુકમેં તુ ભચેના કે ખોલ
 તુ સખ રાજ દીલકા અલી અપને ખોલ
 કીઆ અરજ ઇમરાન હુએ બહેનાં શરીર
 હુએ લાઝીમ ઝિનેં મારનાં યા અમીર.
 કેતા દુસરે કુ ભી ઇઅરત હોવે
 એસે કામ કરનેસે હેખત હોવે.
 દેવારમેં દોનું કું જલદી ચુના
 કરો તીરઅંદાઝી દોનું ખુશા.
 મારે તીર ઉનીકું હુઇં વે હુસાક
 જહનમ કું પહોંચી હુવા મુસક પાક.
 અમીરને કહા તખ સો ઇમરાનકું
 મએં જતા હું આગે કીસી કામ કું
 તું કર ખાદાશાહી હયાતી તલક
 રહે રાજ તેરા ઝમોં તા ફલક.
 કહા ફીર યું ઇમરાન ને યા અમીર
 મેરે ખાપકે સાત હુએંગે વઝીર.
 ભાગી હોકે બેઠે હુએં વે તોડ ખાત
 કોલ્લે સાત સાતુને કર લીએ હુએં હાથ.
 અગર વે મરેંતા મીઠે સખ ખલલ
 મેરી ખાદશાહીકા હોવે દખલ.
 મોહમદ હનીફને કહા મુદતર
 ચલો હોકે તૈયાર ઉનકે ઊપર.
 સો ઇમરાન કર ફીજ જમઆ કલોલ
 અમીરકું લીઆ સાથ હો કર રહીલ.
 ચમે કુચ દર કુચ ઉનુંકે ઉપર
 વોહ સારે વઝીરોંકું પહોંચી ખખર.
 કે મોહમદ હનીફ કું લે ઇમરાન સાથ
 વોહ લડને કું આતા હુએ હુમ સખકે સાથ.

વે સાતું ભી આએ હુએ હા કર તૈયાર
 જમઆ કરકે ફાજાં હુએ એક કાર
 પહાંચા શાહ ઇમરાનકા લશકર વહાં
 તબલ જંગકા હુકુમ કીતા તદહાં
 ઉંચરસે વોહ લશકર ભી તૈયાર હો
 હુવા શાહ ઇમરાનકે રખડ
 લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી,
 લગી ફાજ હટને સો ઇમરાનકી.
 મોહમદ હનીફને લે તલવાર કું
 લગે મારને ફાજ કુંદારકું.
 કઈ માર હાલે ખડે કાફરાં
 લગા ભાગને ઊનકા લશકર તદહાં
 વોહ સાતું વઝીરને ઇમરાન સે આ
 કહા અબ તું અએ શાહ હમકું ખચા.
 સો ઇમરાન સાતુંકું હમરાહ લે
 હાલા ઉનહુકું લા શાહકે પાઠાં તલે.
 અમીરને કહા ઉનહુકું કલમાહ કહે,
 વ અગર નહીં તો જીનેસે તુમ હાથ લે.
 સો ઇમાન લાકર વે કલમા કહે
 વે હો દસ્ત ખસતા સો આકર ખડે.
 અમીરને કહા તુમ ઇતાઅત કરે,
 તુમ ઇમરાનકી ખીદમત કું દીલમે ધરે.
 વ ઝારત તુમારી હમેશાં ખહાલ,
 ઝરોમાલ દેકર કરેંગા નેહાલ.
 કબુલા ઉનહુને અમીરકા સખુત,
 ચલે તબસો ઇમરાન કા સુન ખચન.
 કહે તબસો ઇમરાનકું યું કર ઇમામ,
 શહરમેં જો દાખીલ હુએ ખાસો આમ.

મચ્છેં જતાહું શાહે ઇરમકે ઊપર,
 તું કર બાદશાહી બેઠા તખ્ત પર,
 કહા શહેરું ઇમરાનને યા અમીર,
 ચલું મચ્છેંભી હુમરાહ હો દસ્તગીર.
 કહેં તબ મચ્છેં સોગંદ ખાયાં હું યું
 કે શાહે ઇરમસે એકેલા લકું.
 મીલુંગા મચ્છેં ફીરતે વખત તુજસે આ,
 કીસી ખાતકા ગમ ન હરગીઝ તુ ખા.
 ઇહે કહે કર અમીરને કીઆ કુચકો,
 તરફ મુલક શાહે ઇરમક મુનો.
 સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર,
 ભી ઇમરાન ઝારી કીઆ બે શુમાર.
 મુનો અબસો ઝચ્છેતૂનકા તુમ ઝીકર,
 સભી થે વોહ બાકીથી ઇસકી ફીકર.
 ઝચ્છેતૂન જબ ગઈથી મદીને ઉપર,
 વોહ શાહે ઇરમ દીલમને ખોદ ધર.
 મઆદા મેરે પર વોહ લાવે બલા,
 ઇહે અંદેશા દીલમે અપસકે ધરા.
 હઝદાહ લાખ લશકરસે બાહુર પડા,
 શહેરસે દો ડોમું પે દેરા દીઆ.
 ખતરેકા દીલમે ન થા ઉનકે ડર,
 વત્સેકીન ખુશી થી ઊસેં સર બસર.
 મોહમદ હનીફ જાકે પહાંચે તભી,
 દેખા કેઆદે લશકર પડા હચે સભી.
 પડા હચે ઇહે લશકર સો બે ઇનતેહા,
 ફીકર શાહને દીલમે તભી યું કીઆ.
 કરે જ્ઞાન ઇનકે હમારી બખર,
 કે, લડનેકું આયા અલીકા પીસર.

નીશાં આહમદી ખોલ મકબલ દ,
 ખડા રહે તુ ઇસ ટેકડેકે તલે.
 વોહ કલમેક પડ કર નઆરા કીઆ,
 કીતાંકા જો મુનતેહી ફાટા હયા.
 વોહ લશકરને મુનકર બજાએ દોહલ,
 કઈ જોરતોકે ગએ ગીર હમલ.
 મુના શાહ ઇરમ જબકે નઆરા અમીર,
 લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
 કે ઇહે કીસકા નઆરા બતાએ મુજેહ,
 દો ખબર ઊસકી ખરાખર મુજેહ.
 વઝીરને મીલકર તબી હુએ કહા,
 કે મોહમદ હનીફને ઇહે નઆરા કીઆ.
 કે જએતૂન ને અરબ કી થી તદ્દલ,
 મોહમદ હનીફ કો મએ માગી બજા.
 ગલત થા વોહ જએતૂન કા સબ કહા,
 કીસી તારસે હુએ વોહ છતા રહા.
 તુમારેસે આયા વોહ લડને ઊપર,
 નઆરા માર તુમકુ કીઆ હુએ ખબર.
 ઇહે મુનતેહી વોહ શાહ હોકર સવાર,
 સભી ફીજ લે સાથ હોકર તૈયાર.
 ખડા આકે મએદામે સફ બાંધકર,
 અમીરભી વહીં એડ ઘોડે કો કર.
 યડા ઊસકે લશકરમે વોહ શેર નર,
 લીએ હાથમે શમસીર ખેંચ કર.
 લગે મારને ફીજ કુફાર કો,
 ગીરને લગે પીયાદ અસવારકો.
 ગયા દીન લડાઈમે સારા તમામ,
 ગુઝર કર ગયા દીન હુવા વખત શામ.

સો મકબૂલ કન આકે ઊતરે ઇર્મામ,
 દીએ અપને ઘોડેકુ દાના મુદામ.
 વો લશકર કીઆ અપની જાત્રે મુકામ
 દાના ગાંસ ઘોડેકુ દકર તમામ.
 યું અલ કીસસા હર રોઝ ઇસતોર જંગ,
 મોહમદ હનીફને કીએ બેદરંગ.
 ખહોત પહેલવાં ઊનકે મારે અમીર,
 કહે શાહ ઇરમકો ઊસકે વઝીર.
 કે હર રોઝ લશકર હુએ હોતા સો કમ,
 મોહમદ હનીફ કે હુવા નહીં જખમ.
 કરો મીલકે તદખીર આર કુછ બીચાર,
 કીસી મકરો ફત્તેહ ડાલો ઊસકમાર,
 કરો મસલહત સખ મીલકે એસી તુમેં,
 ખોદા સાત ખડે સો મએદાનમેં.
 કરો રાત અંદર કુએ તુમ તૈયાર,
 કે પતે બીછાએ ઊપર ખાકો ખાર.
 ફજરમે નકારા લડાઈકા કર,
 ખડે આકે મએદાંમે સફ બાંધ કર.
 ઉંઘરસે અમીર બી અસવાર હો,
 હુવા જાકે ઉસ ફીજ કે રખર.
 અમીરકે મુકાબીલ બી આ પહેલવાં,
 કીઆ આકે હમલા અમીર પર દવાં.
 લીએ વાર ઉસકા સીપરકે ઉપર,
 લાત્રે કરને હમલા વોહ બાગા ઉંઘર.
 કુએ કુદ કરકે ગયા વોહ સવાર,
 અમીર આએ હુએ તખ કુએકે કીનાર.
 સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા,
 કેવા જાત કર વોહ કદમ ના ધર.

અમીરને કહા એસે મએદાનમે
અહા કીઝીં હએ ઘોડા ઇસી આનમે.
ઇસે કેઆ હુઆ હએ યું ડરતા હએ કીઝીં,
કદમ અપના આગે ન ધરતા સો કીઝીં.
મારે એક ચાબુક ગુસે ખીચ આ,
કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તએશ ખા.
કુઆ દુસરા કુદ કર ઉસ પે જાનઃ
સીયુમ ચાહ અંદર પડા જા તદ્દહાં.
ઘોડેકે તલે દખ ગએ શાહકે પાચે,
શીકરતા હુએ આર કહે યા ખુદાએ.
ઢાનું પાઝી અમીરકે હુએ ચુર ચુર,
પડે જખ કુએમે ઇહે સખકે હુઝુર.
લીઆ ફાજને ચો તરફસે હએ ગેર.
વઝીરોંને ખોલે કરો અખ ન દર.
કુઆ મુંઘ કર સખ ખરાખર કરો.
મીટા સખ ખલત્ર અખ ખુશી દીલધંગે.
ઇતમે વોહ ઝએતૂન આ પહાંચી વહાં.
કે મકબૂલ પકડ કર ખડાયા નીશાં.
ખુઝી આકે મકબૂલકુ કહાં ઇમામ.
ખોલા શાહકે ઉપર બહોત ઇઝદહામ.
નહીં મુજકે મઆલુમ ઊનકી ખખર.
ગએ હએ વે લડને ઊનહું કે ઉપર.
કીઆ એક ઘોડેકુ ઝએતૂનને.
આઇ મુદતર હએ કુએકે કને.
વોહ લશકરને ઝએતૂન કુ દખ કર.
કુઆ છોડ ભાગે વે ઇધર ઊધર.
ચાલીસું કનીઝાં ભી પહાંચી વહાં.
ઊતર કરકે ઘોડેસે ઊસ વખત મધાં.

હુએ બીચ સર હાલ બોલી પુકર
 અમીર કેળા ખખર હુએ કુએ આશકાર.
 ઇહે બાંદી તુમારી ભી પહોંચી શીતાબ,
 કુએસે શીતાબી દો તુમ જવાબ.
 મેરે પાઝિં દુટે નહીં મુજહ મેં હાલ,
 કીસી તાર સે તુ મુજહ અબ નીકાલ.
 વોહ અએતૂન કર જમા ચાલીસ કમંદ,
 સીપરકો વોહ બાંધી કર યુબ બંદ.
 હુએ બીચ હામી વોહ બોલી તદહાં,
 કીસી તાર બેકો સીપરકે મયાન.
 અમીરને દાનું કોહનીઆં ઉસી બીચ હાલ,
 શીપરમે વોહ આડે હુવે હુએ સભાલ.
 કીઆ ઝોર અએતૂન ને એસા તમામ,
 ઊઠા ન સકી ઝોર કહી યા ઇમામ.
 મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
 બહોત ઝોર કરતી પ હીલતે નહીં.
 અમીરને કહા તબકે ચાલીસ કનીઝ,
 કરો મીલકે સબ તુમ અભી ઝોર નીઝ.
 ખુદા યાદ કરકે ઝોર એક,
 ઝોર બેચો કીનારે પ તુમ મુજહકો બેક.
 બમુજબ કહેકે સબી મીલ સંભાલ,
 મોહમદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
 હાલે ચાર પાચે પ મકબૂલ પાસ,
 અમીરને ભરો ઉસ વખત થંડી સાસ.
 અએતૂન બોલી કીંઊં કીએ આહ સરદ,
 સબબ વોહ સુનાઓ મુજહ શોર મરદ.
 કહે હું મએ લાચાર તકદીરસે,
 નહીં કું બના આજ તદબીરસે.

રહે ચારાં મેરે વહાં કચ્છમે,
 હુઆ મચ્છલી ઇસ તોર ઊમેદમે.
 અગર તુજસે હાવેતો ઉનહુ' કુ લે આ,
 તો દીલકે તસલી કી હોવે ખીના.
 ઇહે સુનતેહી અચ્છેતૂન હો કર સવાર,
 કીલે ખીચ દુડી ઉનહે' ઊ શુમાર.
 વોહ થે જીસ મકાંપર વહાં થે નહીં,
 ને પુછેતો કોઈ ખતાવે નહીં.
 કહી દીલમે અપને મખાદા કહાં,
 અમીર પર ગીરે ફીજ આકર વહાં.
 શુતાખી નીકલ કર કીલેસે ચલી,
 વહાં ન અમીરસે . શીતાખી મીલી.
 ને દેખી અમીરકે તઈ ફીજ ગેર,
 અમીર પર વોહ આઈ હુએ હો કર દીવેર.
 અમીરને પકડ હાથમે તખ કમાન,
 લગાતે હુએ તીરાં કે તઈ ઊ ગુમાન.
 ને કોઈ ટેકડે પર ને ચડતા અથા,
 સો એક તીરસે વોહ બી પડતા અથા.
 ચાલોસું કનીઝીં કે તીરકશ તમામ,
 હુઆ . ખાલી તીરાંસે તખ ઇહે મકાન.
 ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
 કહા અખ તુ દુશમન કા હોગા અસીર.
 એકાએક હુએ અચ્છેતૂન આઈ નઝર,
 કે આતા હુએ જીસ તોર પર શેરનર.
 ને અચ્છેતૂન દેખી હુએ સુસ્ત દીલ,
 લગે ભાગને તખ વહાંસે નીકલ.
 કીઆ અરઝ અચ્છેતૂન ને આકર વહીં
 ખલેત ઉનહુ'કે દુંડી ન પાએ કહીં.

ઇસી વાસતે મએલી આઈ નાકલ
 મખાદા કરે આકે તુમ પર દંગલ-
 ભલા મએ જો આઈ ઇહાં સુદતર,
 હટાઈ મએ ઇસ ફીજકુ આન કરે
 હુકુમ હોતો ચલકર કીસી મુલકમે,
 ખુલાકર હુકીમાં દીખાઉ તુમે.
 ઇલાજ હાથ પાઠિકા કર ફીરકે આએ,
 જબ અછે હો લડનેકુ દુશમન પ જાએ.
 અમીરને કહા મુલક ઇમરાનકા,
 કે નઝદીક હુએ દોસત દીલ જાનકા.
 મેરી ચારપાઈ વહાં લે ચલો,
 સો ઇમરાનસે ચલકર શીતાબી મીલો.
 કરેગા વોહ ખીદમત દીલો જાનસે,
 કરાવેગા ઇલાજ હુકીમાંઆસે.
 ઇહે સુન કરકે ઝએતૂન આત્રી વીકાર,
 અમીરકો વોહ લેકર ચલી એકબાર.
 વહાં મુલક ઇમરાન પર કોઈ ગનીમ
 વોહલડનેકો આયા થા ચલકર ઝબોમ.
 ઉધરસે વોહ ઇમરાનલી અસવાર હો,
 હુવા ફીજ દુશમન કે આ રૂબરૂ.
 મુકાબીલ હુઈ ફીજ દાતુ કી જબ,
 કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તબ.
 સુના હુ મએ અબ તુ મુમલમાન હુઆ,
 મોહમદ નબીકા તુ કલમાં કહા-
 ઇએ સુનકર ખબર ચલકે આયા હુ મએ,
 બહી ફીજ ભારીક લાયા હુ મએ.
 વલે દીલમે મેરે આઈ હુએ ઇએ ખાત,
 કે હમ તુમ દો દો કરે મીલકે હાથ.

દાનુ લશકરાંમે લડાઈ હુઈ
 બો મારે કરે બાદશાહી વોહી.
 મેરી ફાજ થોડી હુએ દીલ બીચ લા,
 સો ઇમિરાન અસવાર હોકર ચલા.
 મુકાબીલ હુવા કરને લાગા વોહુ જંગ
 કમંદ મારી ઇમરાન પર બે દરંગ.
 લાગા બેચને તબ વોહુ લાચાર હો,
 કહા યા ઇલાહી મદદગાર હો.
 ઊસી વખત પહોંચે અમીર આન કર,
 દરદ પાઉંમે થા બડા સખત તર.
 દેખે જળકે ઇમરાન પર વખત તંગ,
 થે બીમાર ખુદ આર ઊસપર હુએ જંગ.
 કહા હાએ અફસોસ સદ હેફ હુએ,
 મેરે ચાર ઊપર સીપા સચેફ હુએ.
 મએ આયાથા જસકા ચો કર એતમાદ,
 સો વોહુ દામ આલોમ અંદર નામુરાદ.
 ઊસી વખત અએતૂન કહી શાહ કો,
 મએ નહીં જનતી શાહે ઇમરાન કો.
 અમીરને કહા જસ ગલેમે કમંદ,
 વોહુ હુએ ચાર મેરા છુડા ઊસકા બંદ.
 ને વોહુ બેચતા હુએ તું જ ઊસકો માર,
 તબી દીલકો મેરે હોવેંગા કાર,
 ઇહે મુનતેડી અએતૂનને એડ કર,
 ઊસી વખત દાનુકે આ સર ઊપર.
 કમંદ કાટ ઇમરાનકો દી છુડા,
 દી શાહે મકહુરકા સર ઉડા.
 ઉડી ફાજ ઇમરાનકી સુદતર,
 ગઈ હુટ લશકર સબી સર બસર.

બાળાં આકે ઇમરાન શાહસે મીલા,
 રહે પાઠિં અમીરકે બહોત તલમલા.
 કીલ્લેમેં લેખકર ઉતારા તબી,
 ખુલાએ હુકીમાં શહેરકે સભી.
 કહા અએ હુકીમાં ઇલાજ અબ કરો,
 સભી મીલકે પાઠિકો અબા કરો.
 મએ બખશુંગઃ તુમકો બહોત માલો ઝર,
 ઇસી કામ પર મીલકે બાંધો કમ્મર.
 હુકીમેંતે રખા ને પાઠિકા રીવાજ,
 કહા શહેર હુએંગા એહી લાઇલાજ.
 દુનીઆમે ન ઇસકી કહીં હુએ દવા,
 હુકે ગેશત ચમડા હુઆ સારખા.
 ગયા શાહ ઇમરાં મહેલકે અંદર,
 હુઆ દરદભારી અમીરકે ઉપર.
 અમીરને બહોત આહુ વ ઝારી કીએ,
 દરદને ઉસે એ કરારી કીએ.
 વોહ મકબૂલ વ અએતૂનકે ખોલે ઇમામ,
 મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામઃ
 અએતૂનને કહા યા ઇમામુઝ ઝમાં,
 બુદા મુજકુ દુનીઆમે કરતે હો ઇલાં.
 વહાં આકબત મે કહોગે સો કેઆ
 મેરે સરપે ખતરા હુએ એ ઇનતીહા.
 ફરમાએ ગડી ભર અભી દુર હો,
 મુજેહુ દરદ ભારી હુવા મુબમો.
 સો તનહા મહેલમેં રહે નેકનામ,
 કીએ બાહર મકબૂલ અએતૂન કીયામ.
 વોહ કરતે થે મોહમદ ઇનીફ આહુ વ અબ,
 હુવા હાલ ઉનકા બહોત થા તખા.

સૌ હૈસ સૌઝ કીરવા પરી જલદ આ,
 મઆ ખાટ શાહકો ગઈ વોહ ઉડા.
 દેખે કેઆકે આવાઝ આતા નહીં,
 સૌ • ઝએતૂન ઝોલી હએ મકબૂલ કે તઈ.
 કે જતર શીતાબી ખબર કુંજ તુ લા,
 નહીં આતા આવાઝ હએ સૌ કેઆ.
 અંદર જતે મકબૂલ દેખા વહીં,
 શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
 વોહ મકબૂલ રોને લગા તબ પુકાર,
 ઝએતૂન સુનકે દોહી વહીં આહ માર.
 ઉડા સૌર વ ઝોગા વહાં પર સૌ આએ,
 લગે લોગ કરને બહુત હએ વાએ.
 કર આવાઝ ઝએતૂન વ ચાલીસ કનોઝ,
 ખુલાપાસ મકબૂલકો અપને નીઝ.
 તુ જ ઘરકે અપને ખબર જલદ કર,
 મએ જતી હું તનહા જંગલકે અંદર.
 મએ કેઆ મુંહ ખતાઉં સૌ સુસરાલમેં,
 જંગલમેં મરંગી સૌ હર હાલ મેં.
 કહા ઉસકે સમજકે મકબૂલને,
 કે ચલ સાથ મેરે મદીનેહ મને.
 કરેંગે ખ્યાર સબ વે તરે ઉપર,
 અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
 આઈ દોલમે ઝએતૂનકે ઘહે ખાત,
 ચલી તબ મદીનેહ તરફ પાક ખાત.
 લે મકબૂલ દસતાર નયાલેન કો,
 ચલા લેકે હમરાહ ઝએતૂન કો.
 વોહ હમરાકો વહાંસે રખસત કીએ,
 દાનુને મદીનેકા રસતા લીએ.

કપરસ્તાંમેં દોનુ મદીનેહ કે આએ,
 હુએ ઝુએતૂન ખોલી કે મકબૂલ જાએ.
 અમીરકી ઉનહુંકુ ખપ્પર જા સુના,
 ઝીકર મેરા ઊનસે ન કીજીઓ ઝીરા.
 અગર હોવેં રાખી તો કીજીઓ ખપ્પર,
 વ અગર નહીંતો કરના નહીં કુછ ઝીકર.
 જલદ આકે મુજકુ કરો ઇહાં ખપ્પર,
 તુ કર મુજકુ વાકફ ઇસી ખાત પર.
 તો કીસ તરફ મચેંલી જાહ નીકલ,
 તો ઊનકે ન આગે રહું મચેં ખજલ.
 ઇહે કહે કરકે યેહી કીસી ગોર પર,
 વોહ ખેડીથો રોતી પાન મીકર કર.
 મદીનેમેં મકબૂલ હુવાલ હુવાલ
 હસે દખ વહાં પર ખાલ હુવાલ
 પુછે આ ઇમામે હસન નાર હુસેન,
 કે મકબૂલ તરે ચલે કીજી ઇહે નચેન.
 મોહમદ હનીફકો કહાં છોડ કર,
 તું આયા હુએ ઊનકી સુના કુછ ખપ્પર.
 વોહ મકબૂલ ખોલા અએ શાહ આદગાં,
 ગંવાયા મચેં ઊનકે તઈ રાએગાં.
 ઇહે દસતાર નયાલેન ઊનકા નીશાં,
 દીખાનેકો લાયા હું અએ સાહેબાં.
 ખપ્પર જાકે ખોલે પીદરકુ વહાં,
 કે મકબૂલ આયા હુએ રોતા ઇહાં.
 મોહમદ હનીફકી વોહ લાયા ખપ્પર,
 કે મરનેકી લાયા હુએ વોહ સર ખસર.
 અલી સુનકે ઇહે ખાત ગંમસે ભરે,
 વંહી કરકે નઆરા વોહ એક આહ કરે.

ખખરં હું મદીનેમેં મશહુર તર,
 હુંવા સખત માતમ અલીકે ઊપર.
 આએ સારે અસહાય સુન કર ખખર,
 પુછે શાહે મરદાંસે આકર અસર.
 કે કએસા ઇહે માતમ હુંવા હએ કહે,
 સુનાઓ તો હમકુ ભી મઆહુમ હો.
 કહા હું કે મકબૂત લાયા ખખર,
 મોહમદ હનીફી મુએકી ઝીકર.
 પુછા સબને મકબૂતકો તખ સો આ,
 હકીકત ખયાં વાર સારી સુના.
 સો મકબૂત બોલા ઊનહુંસે ખયાં.
 કુવેમેં ગીરે પાઝિં હટે અયાં.
 વહાંસે ભી લાએ થે ઇમરાં કને,
 ખમઆ ખાટ ગાએખ હુએ ઘર મને.
 મએં દસતાર નયાલેન લાકર વહાં,
 નીશાંની ખતાનેકો આયા ઇહાં.
 કહે તખ સો સારે મીલકર અસહાય,
 કે અએ શાહે મરદાં અલી ખુતૂરાય.
 ન હો દીલમેં ગમગીન તુમારા પીસર,
 મુવા નહી હએ છતા સુનો સરખસર.
 અલો રીઝએ મુસતફાકે હુઝર,
 વહાંસે ખશારત મીલેંગી ઝર.
 આઇ મુરતૂઝીકી ઇહે ખાતીરમેં ખાત,
 ગએ હએ વે રીઝમેં યાગેંકે સાથ.
 અલીને વહાં ઇસ્તખારા કીએ,
 નખી મુસતફાને ખશારત દીએ.
 હુંવા હુંકુમ ઊનકુ ઝે રીઝે શરીફ,
 કે છતા હએ અખતક મોહમદ હનીફ.

કે કીરયા પરી પીનતે શાહે પરી-
 સમંદર કે ઉધર લે જાકર ધરી.
 વોહ મકબૂલ લાચા હુએ અએતૂનકો સંગ,
 ઊસે જાકે જોલો અલી એદરંગ.
 હુકુમ હુએ કે જાઓ સમંદર કે પાર,
 મોહમદ હનીફું લે આ એકબાર.
 દો એટે તુમારે અલો સાથ દો,
 ઊમર પએક લી ઉનકે હમરાહ દો.
 તઈનાત ઊસકે કરો તુમ સવાર,
 કે અસહાબ મેરે સો બારાં હુઆર.
 સલા ઊસ હનીફું પહેના કર તલી,
 કે મોહમદ હનીફું ઊસકું જોલો સલી.
 જનાના લીયાસ ઐર એવર વ અર,
 દો તુમ ઊસે બીચ સંદુક ભર.
 સરાપરદા ઢેરા અમીરકા કરો,
 સરંજામ સખ કુછ સો પુરા ભરો.
 કહે તુજકું અરસા વહાં સાત સાલ,
 પહોંચાવેગા તુજકો વહાં ઝુલ જલાલ.
 મીલેગી તુ જા શાહે પરીઊંસે જખ,
 જનાના લીયાસ અપના કરકે ચો તખ.
 જાવેગી તુ ઇસ વખત ઉસકે હુઝુર,
 તલી અપની આદરકું કર સરસે દુર.
 નંગે સરસે દેએગા તુજકું વહાં,
 કહેગા તરી ઓહની હુએ કહાં.
 તુ કહીઓ કે અએ શાહ આલી કદર,
 હુએ આદર મેરી તરી એટીકે ધર.
 ઇહે સુનકર વોહ એટી બુલાકર પુછે,
 હુવાલે કરેગા હનીફું તુજે.

કહી જ્ય અલીસે નયીને ઇહે વ્યાત,
 સો અએતૂન કને આએ મકબૂલકે સાથ.
 દએ કેઆકે બેડી હએ અએતૂન હએ,
 અમીરકે હએ ગંમમેં વોહ અંદાહગો.
 અલીને રખા ઉસકે સર પર હએ હાથ,
 નયી મુસતફાકી સુનાઈ હએ વ્યાત.
 જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર,
 સો બોલે બયાં વાર ઉસકે હુઝુર.
 વોહ સુનતેહી અએતૂન હુઈ શાદમાં,
 તબી શુકર એઝકા લાઈ બજાં
 હુવા હુકમ હએદરકા ફરાશ પર,
 કે દરા દએા જાકર દો કોસ પર.
 બમુજબ હુકમ ઉસને અએસા કીઆ,
 કનાતાં વ તંબુ તનાબા દીઆ.
 અલીસે લે રખસત વોહ અએતૂનને,
 હુઈ આકે દાખીલ સો દરે મને.
 જમઆ હોકે અસહાબ સારે તમામ,
 ગીરદ ઉસકે દરેકે સભને મુકામ.
 ભી ઊમર છડી લેકે હો ચોખદાર,
 રહા હએ નીગેહયાં ઉનકે દુવાર.
 આએ મીલને દાનુ હએ ફરજંદ અલી,
 કે ઉમરે અલી ઐર તાલીબ અલી.
 સરાપરદ અંદર જો જાને લગે,
 ઊમર ભી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
 કહાં તુમ હો જાને ઐર તુમ કોન હએ,
 ઇજાઝત બગેર તુમકો જાને ન દ.
 ઊમરક કહું દાનુ શાહ આદગાં,
 હએ હમ દાનુ અએતૂનકે ફેવરાં.

હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં
 મના કીઠીં તુ કરતા હમારે તઈં
 કહા હુકમ ઉનકા મેં જખ તક ન હુ
 કે મયે કીસકો ગરમેં સો જાને ન હુ
 ખડે રખ વહાં પર વે દોનુ વલીન
 કહા જાકે આતે હુએ ઇખને અલી.
 અગર હા ઇજાઝત તો આવેં હુમર
 વગર નહીંતો રખતા હું મયે ઉનકો દુર.
 ઉમરસે કહી ઉનકો આને દુઆ
 તું આને મેં ઉનકો મુઝાહીમ ન હા
 તખ ઉમરને ઉનહુક કહા આ કર
 બીલાશુખહા જાઓ તુમેં ઘર અંદર.
 ગએ દોનુ ખીમેં અંદર ખુશ ખેરાંમ
 ખડે હા અદબસે કીએ હુએ સલામ.
 મીલી ઉનસે ઝએતૂન હોકર ખુશી,
 દોનુ દવરોકો હુએ ખેહા કહી.
 રહે રાત સારી ઇસી જાએ પર
 કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
 અલે કુચ કર કર મદીનેસે વે
 હુએ દુર રોઝ જાતેં સમંદરકે પએ.
 કે મીઆદકા કીલા ઓર શહેર ઘર,
 દોખાઇ દીઆ દુરસે પેશતર.
 કીલે પરજતે ખેઠે દા દીદખાં,
 મદીનેકે જાનીબ દખે નાગહાં.
 અકાએક સો ખએદા હુવા તખ ગુમાર
 દખે ઊસને અસવાર ખારાં હઝાર.
 કીઆ જાકે શહેકો હુએ અપને સલામ
 કહા તું કે આતા હુએ લશકર તમામ.

કીલ્લેસે ઉતર કર વોહ બોલા બપર
 મદીનેસે આઈ હુએ ફોજ બેશતર
 નીશાંનેસે હમકો હુવા આશકાર
 કે હુએ ફોજ ઇસલામ બારાં હુઝાર
 ઇહે સુનકર વોહ મીઆદ બાંધા કમ્મર
 સભી ફોજ અપની વોહ તૈયાર કર
 સવાર હોકે આયા કીલ્લેસે ઉતર
 મુકાબીલ હુઆ આકે સર બાંધ કર
 ભી થા તીસ ગઝ કદ મીઆદકા
 હીસાર આહની બલકે ફોલાદકા
 ઇધરસે ભી લશકર સાહાબોંકા આન
 મુકાબીલ હુએ બોલ દેકર નીશાં
 સો મીઆદ કી ફોજસે પહેલવાં
 એકાએક સો આયા પુકારા વાહાં
 કે હોઈ મેરે આવે મુકાબીલ જવાં
 કે હો મરદુમોંકા ને રખતા નીશાં
 કીઆ અઝમ ઝએતૂત ઉનકે ઉપર
 કીઆ અરઝ તાલીબ અલી આનકર
 કે તુમકો ન લાઝીમ હુએ સરદાર હો
 જાઓ અએસે ગેદીકે કીહોં રખરો
 અગર હુકુમ હોવે મુકાબીલ કરે
 દુઆ એઝન મુજકો તો જાકર લકું
 કહી તબ હુએ ઝએતૂત અએ નવનેહાલ
 કરો ઝરબ એકસે ઉસે પાએ માલ
 સો ઘોડા કુદા કર ગએ ઉસ ઉપર
 કીઆ ઉસને હમલા લીએ બર સીપર
 બાં ઉસકો તલવાર અએસી લગાએ
 કે ઘોડેસે ઉસકો ઝમીંપર ગીરાએ

જો આ કરકે લડતા વહાં પહેલવાન
 વોહ તાક્ષીય અલી મારતે એ ગુમાન
 બી દહેશત પડી ઉસકે લશકર મનો
 ન આવે કોઈ પહેલવાં સામનો
 આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર
 આઓ બીચ મચેદાન યોલા પુકાર
 બહોત પહેલવાં તુને મેરે ખપાએ
 મેરે હાથસે અત્ય તુ જીતા ન જાએ
 ઇહે કહેકર લગાયા વોહ શમશીરકુ
 લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું
 ખડા કરકે સરમેં હુવા ઝખમ જાએ
 ઘોડે પરસે ઢલકે સો તત્ત તીવરાએ
 ઉમર ઘોડ ઘોડેકી પકડી લગામ
 ગએ લેકે લશકર મેં જલદી તમામ
 ગઝબ હોકે ઝએતૂન ઘોડા ઉઠાએ
 ગઈ શાહ મીઆદકે પેશવાએ
 યોલા શાહ મીઆદ હએ કોન તુ
 તેરા નામ કેઆ હએ મુજે યોલ તુ
 કહી નામ મેરા મોહમદ ઉનીક
 મએ આયાં હું ઇહાં અઝ મદીનેહ શરીક
 કહા ઉસને હમલા મેરે પર કરો
 ન અરમાન કુછ અપને દીલમેં ધરો
 કહી હમતો અવલ ન કરતે હએ વાર
 કે જખતક કીસીકા ન આવેગે માર
 લગાઈ વોહ મીઆદ ને ઝુદ તેગ
 લગો વોહ સીપર પર ગઈ ટુટ તેગ
 રહી મુઠ તલવાર કી હાથમે
 મારા ફેંક ઉસકા ઉસી સાથમે

પસ આકર ગીરી વોડુ ઝમોંકે ઉપર,
 ઉઠાયા ઉમરને ઉસે દોડ કર.
 ઉમરકો કહા તપ્પસો મીઆદ યું,
 પોઆદા લીઆ કીઠિં મેરી મુડ તુ.
 ઇસી મુડ પર લાલ હોરે જડે,
 જડત ઊંશ કીમતકે ઉસ પર ચડે.
 ઉમરને કહા જો પડી હુટ કર,
 વોહી હક હુએ મેરા લેઠિં હુટ કર.
 પીઆદસે કહે મત ઇએડી કર ઝીકર,
 ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુશતી આ કર.
 ઇહે સુનતેહી ઊતરા વો ઘોડેસે કુંદ,
 ઊસી વખત ઝએતૂન ભી ઊતરી હુએ મુદ.
 લગી હોને કુશતી હુએ ઘેનુ મે જો,
 પછાડી હુએ ઝએતૂન મીઆદ કો.
 ગણે પર ખંજર ઊસકે રખી નીકાલ,
 કહી જોલ કલમા નખીકા ઇતાલ.
 મુશરફ હો ઇમાનસે તો ભલા,
 વગર નહીંતો કાઢુંગા તેરા ગલા.
 કીઆ અરઝ ઊસને કે અએ શહેર ચાર,
 મેં ચાતા તુમારા અલી હું દીદાર.
 મેં તેરે દરસકા તો મુશતાક હું,
 તેરે ઝારકી મએં સીફત કેઆ કર.
 કહી તપ્પકે જતાહું કુછ કામ પર,
 દખાઊંગા ધીદાર ફીર આન કર.
 દીલમે ન ઇહે પ્યાત કરના ખિયાલ,
 દીખાઊંગા ફીર આકે તુજકો જમાલ.
 શીતાબીસે કલમા નખીકા તુ જોલ,
 સીદકસે સભો કુંદલ દીલકે તું જોલ.

પછા ઊસને કલમા મુસલમાં હુવાં
 દીલો જન ઉનપરસે કુરબાં કીઆ.
 રખે લાકે હદીએ વો યું કર કહી
 કે અબ હમ ઝરો માલ લેતે નહીં.
 ફોરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કબુલ
 ન હો અપને દીલમે ઝરા તું મલુલ.
 કીલે બીચ રહે અબ તુ આનંદસે
 લગા દીલકો અપને ખુદાવંદસે.
 કે જાના હએ મુજકુ સમંદર કે પાર
 ખોડા રાજ કરતુ સદા શહેર ચાર.
 વોહ મીઆદ ખોડા સુના યા અમીર
 કે દીરાજ આદી બધા હએ શરીર.
 બહી ફીજ ભારી વોહ રખતા હએ પાસ,
 વોહ આતા હએ મુજપર કે હએ ખે દીરાસ.
 વો હર સાલ જાતા હએ તારજ કર,
 મેરે સાથ લડકર વ હેરાન કર.
 મેં ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે
 વોહ હર સાલ આતા હએ ઇસ ધાતસે.
 અગર વોહ સુનેગા હુઆ દીનદાર
 વોહ જતા ન છોડેગા મુજ ઝીનદાર.
 બહલ ગઝકા કદ હએ સો દીરાજકા.
 વોહ દુશમન બધા હએ મેરે રાજકા.
 કહી ચલ શીતાબીસે ઉસકે ઉપર,
 કે ઉસકો મુસલમાન કરે ઝુદતર.
 વોહ મીઆદ લે ફીજ અપની ચડા
 મુલક પર ઉસીકે જે દીરાજ થા.
 દાના ફીજ મીલ કરકે જાતે મુદામ
 ગએ મુલકે દીરાજકો ખુશ ખેરામ.

હીએ દીદ્યાંનિંનિ ઉનકે નઝર,
 કે મીઆદ આતા હુએ ચલકર ઇંધર.
 મુસલમાંડી લે ફાજ બારા હઝાર,
 ખોછે ઉસકે આતી હુએ હોકે સવાર.
 વોહ દીરાજ આદીકો બોલે ખખર,
 કે મીઆદ આતા હુએ તરે ઉપર.
 કહા ફીર વોહ દીરાજ ઉનકો સંભાલ,
 કે આવે ઇહાં ઉસકી દેઆ હુએ મન્નલ.
 કહે સાથ ઉસકે હુએ બારા હઝાર,
 મદદકો લેઆતા હુએ વોહ દીનદાર.
 ઇંદ્રે સુનતેહી દીરાજ હોકર તૈયાર,
 ચલા ફાજ લે અપની હો એકરાર.
 ગુલાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તખ,
 ખડા ઉસકા લશકરબી સફ બાંધ સભ.
 પહેલવાંન દીરાજ આદીકા આ,
 ખડા હોકે મએદાનમે યું કહા.
 કે લડનેક બેજો મેરે રખરો,
 પહેલવાંન ને કોઇ તુમારેમે હો.
 હુકુમ તખ હુવા શાહ મીઆદકે,
 કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસુ.
 શો મીઆદને બકે મારા ઉસે,
 ઝરખ એકહીસે પછાડા ઉસે.
 ને આતાથા કોઇ શાહે મીઆદ પર,
 વોહ હરગીઝ ન જતાથા છતા ઉંધર.
 બી દહેશતસે મીઆદકે કોઇ વહાં,
 ન આતાથા મએદાનમે પહેલવાં.
 વોહ દીરાજબી સવાર હો ફીલ પર,
 વોહ આને લગા શાહે મીઆદ પર.
 પ

ઉસે દેખ લાગા હુએ મીઆદ તખ,
 કહા ઉનકે આગે વોહ અહવાલ સભ-
 કે દીરાજ આદી સો શાહ ઝોર હુએ,
 ઇસીકે બરાબર ન કોઇ ઝોર હુએ.
 ઇહે સુનતેહી અએતૂન ઘોડા ઉડા,
 કે દીરાજ આદી કે હો પેશવા-
 વહાંસે વોહ દીરાજને હાંક ફીલ,
 હુવા વોહ મુકાબીલ હુએ બેકાવોકીલ.
 લગા ગુરજ હાથીકો હુલા મગર,
 હાથી સર ઉઠાયા હુએ ઉનકે ઉપર,
 પકડ સુંઠ હાથીકી અએતૂનને.
 મારી આકે જટકા બડે ઝોરસે,
 ડાંધે સર ગીરા ઉસકા હાથી વહાં.
 પોઆદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
 ભી અએતૂન ઘોડેસે અપને ઉતર,
 લગી કરને કુશતી વહાં સરખસર.
 પછાડી વોહ દીરાજ આદીકે તઈ,
 બેસો ઉસકી છતીપે ચઠકર વહીં.
 કે કલમા કહેતા બએ તરી જાન,
 વગર નહીંતો માર તુજે બેશુમાન.
 કહા ઉસને તુમ નામ અપના જતાઓ,
 બઝાં ફીરતા ધીદાર અપના બતાઓ.
 મોહમદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન,
 મએ કહેતા હુ તુજકે મેરી ખાત માન.
 કે હુએ મુજકે જાના સમંદરકે પાર,
 ફીર આકર દીખાઉ તુજે મએ ધીદાર.
 કહા ઉસને કલમાં હુવા દીનદાર,
 રખા લાકે વોહ બખ્શીશાં બેશુમાર.

કહા • જખડે આઝિંગા ફીર મચે ઇધર,
 કપુલુંગા ઉસ વખત તરી નઝર.
 સભી ફીજ ઉસકી મુસલમાં હુઈ,
 સ્ત્રાપ! ઉસીકો અમાં હો ગઈ.
 કહા ઉસને અચે સરવરે દો જહાં,
 કે મુશકીલ હુવા મુજકું અંદર જહાં.
 કહેરબાદ આદી હુએ ફુશમન કહા,
 કે હુએ સાઠ ગઝકા કદ ઉસકા બહા.
 વોહ હર સાલ આતા હુએ મેરે ઉપર,
 મેં બચતા હું દેકર ઉસે માલો ઝર.
 અગર વોહ મુનેગા હુવા દીનદાર,
 વોહ આકર કરેગા મેરેપર જંજર.
 કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
 મીલાઈ તરેસે ઉસે કર નરમ-
 તીનો લશકરાં કુચ કરકે તદહાં,
 કહેરબાદ પર આચે હુએ બેગુમાં.
 કીલ્લે પરસે દેખે હુએ જો દીદબાં,
 દેખે ફીજ દીરાજકી અલઅમાં-
 પીછે ઉસકે દીરાજકી ફીજ હુએ.
 ભી ઇસલામકી ફીજ દર મોજ હુએ.
 કી અરઝ જાકર કહેરબાદસે,
 કે આતા હુએ દીરાજ દીલ શાદસે.
 હુએ હુમરા ઉસકે સો મીઆદભી,
 મુસલમાં મદદકો લે આયા સભી.
 વોહ લશકર ભી જલદીસે તૈયાર હો,
 જમઆ ફીજ લાકર હુવા રૂબરો.
 દોનુ લશકરાં તબ સફે બાંધકર,
 હુકે મુસતઅદ જંગપર આન કર.

સો દીરાજ આદીને લેકર રજા
 કીઆ જાકે મજ્જેદાનમેં યું નીંદા.
 પહેલવાન ભેજે કરે આકે જંગ,
 કે લડે આકે મેરેસે વોહ બેદરંગ.
 કહેરબાદ કી રોજસે એક જવાં.
 સો દીરાજ આદી પે આયા વહાં.
 કીઆ આકે હમલા સો દીરાજ પર,
 લીઆ યુદ્ધ હમલા હુએ બર સીપર.
 મારા ઉસકું દીરાજ ને હુએ વહાં,
 પહેલવાન બર પુશત ઘોડે સે જાન.
 મુકાબીલ ભી ઉસકે જા આતા અથા,
 સો બેશક વો જાન અપની ખાતા અથા.
 વહીં કહેરબાદ અપની ખાંચા કમર,
 ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજ પર.
 સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
 વોહ અજેતૂનસે અરજ આકર કીઆ.
 કે મેરેસે અબ ઇલે સંભાલા ન જાએ,
 કોઈ પહેલવાં ઝૈર ભેજે ખુલાએ.
 ઇલે સુનકરકે અજેતૂન હુશીઆર હો,
 ચલી જંગ કરનેકો તૈયાર હો.
 કી એક ઘોડેકું મજ્જેદાનમેં,
 કહો અજે કહેરબાદ ઇસઆનમેં.
 મેરે ઝૈર તેરેમેં કુશતી રહે,
 દજે કીસપે એકઠકી પુશતી રહે.
 ઘોડે સે ઊતર કર મકાતીલ કરે,
 ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે.
 ઇલે સુનકર કહેરબાદ જીં બાદ હો,
 ખડા આકે અજેતૂન કે રખેરો.

ઇંધરમે જો ઝએતૂન ઠાણી કમંદ
 કઝારા હુઈ ઊસ ગલે ખીચ બંદ.
 લી ખીચ કર વોહ કહેરબાદકો,
 મઘાડી હુએ સાનીએ શદાદકો.
 કહા ઊસને ઝએ સાહેબે બા કમાલ,
 કહેો નામ અપના બતાવો જમાલ.
 અજબ ઝાર બખશા હુએ તુમકો ખુદાએ,
 કે મુજકો ભી તુમને દીઆ હુએ ગીરાએ.
 મોહમદ હનીફ નામ મેરા કહે
 સમંદર કે ઊંધર મેરા કામ હુએ.
 ફીરંગા વહાંસે જબી કામ કર
 તભી આ ફરંગા તુજે બહેરાવર.
 મુજે રાહ દરીઆકી દે અબ બતા,
 કીતની દુર હુએ ઇસકા દે મુજ ખતા.
 ઇહાંસે વોહ એક રોઝકી રાહ હુએ,
 મસાફત વોહ એક દીનકી યા શાહ હુએ.
 કહે તબ જહાઝાં કઈ કર તૈયાર,
 મેરી ફાજ સારી કરાદે સવાર.
 ખેમુજબ કહેકે જહાઝાં મંગાએ,
 કીનારેપે દરીઆકે પહોંચે હુએ જાએ.
 પડયા હુએ કલમાં કહેરબાદકો,
 કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.
 પડે તીનો કલમા મુસલમાં હુએ,
 મીલે આકે ઝએતૂનસે રખસત લીએ.
 સરેપાવ દે ઊનકો રખસત કીઆ,
 જાઓ મુલક અપનેમેં યું કર કહા.
 થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમેં,
 અભી હમકો સોંપો ખુદકો તુમેં.

જહાઝાંમેં વે સખ હુએ હુએ સવાર,
 ખમઆ ફાજ અસવાર બારા હુઆર.
 કીઆ નાખુદાને સો આ ઇલતેમાસ,
 કે એક રાહ નઝદીક હુએ બહોત પાસ.
 કે ચાલીસ દીનમે જહાઝાં લગે,
 વલે સાત આદી હુએ ઉસ રાહમે.
 જહાઝાં ને જતે કીસીકે વહાં,
 તો વે સાત આદી કુબાવે કહાં.
 કહે ગર વે આવે સમંદર કે બાબ,
 પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કુબાબ.
 હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
 ચલે જસ તરફ હો તુમારી ખુશી.
 કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી ને રાહ,
 ઊસી રાહ જાને હુમેં ખાંમખાં.
 ને અલ કીસ્સા ખોલે ઉને બાદખાં,
 કે દરીઆમેં કીશતી કીએ સબ રવાં.
 કે દરાઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
 લગેં જા જહાઝાં સો ઉસકે કોનાર.
 કહા નાખુદાને હુએ તખ આન કર,
 કે સાતું ને આદી સો હુએં ઇસ ઉપર.
 કહી તખ જહાઝાં કીનારે લગાવ,
 ખજાં કહાં સોતેં વે મુજકુ ખતાવ.
 લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહ પર,
 જહાઝાંસે ઉતરે વહાં સુદતર.
 સોતેં દેખે આદી વે ઉપર પહાડ,
 દેખે હુએં ગલેમેં ઉનહુંકે સુનાર.
 કહી જા ઉમર ઇનકુ જલદી જગાઓ,
 મેરે સાથ લડનેકો ઇનકુ લે આઓ.

૫૫

ઉમરને હુએ આદી દીઆ એક જગા,
 બઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા.
 વહીં ખીચ ખંજર ચલાને લગે,
 સો પહેલુમેં ઉસકે ચુબાને લગે.
 તભી ઉસને કરવતસે બાઝુ કીઆ,
 આખેં ખોલ દેખાતો આદમ ખડા.
 સીરાનેસે અપને પકડ એક જડ,
 લગાયા ઉમરકો જુહીં એક બાર.
 ઉમર કુદ અએતૂનકે આયા કને.
 ગયા વાર ખાલી લગા ભુ મને,
 વોહ અએતૂનકે તબ હુઆ રખશે.
 ખોલા હુએકે આ મુજસે કુશતી કરો,
 વોહ અએતૂનને ભી ઉઠાકર ઉસે.
 ઇરાદા કીઆ દીલમેં માંરેં ઇસે,
 લગી હોને દાનુમેં કુશતી વહાં.
 - પછાડી હુએ અએતૂન ઉસે બેગુમાં,
 કહી ખોલ કલમા બચે તેરી જાં,
 વગર નહીંતો માંરંગા તુજકું ઇહાં.
 સીદક લા મોહમદકા કલમા પડા,
 દાનુ હાથ જોડે અદબસે કહા.
 એક એકકો ઉમરને જગાયા વહીં,
 વોહ અએતૂનને ભી પછાડી વહીં.
 સાતું આકે આદી મુસલમાં હુએ,
 વે ઝુનાર તોડે વ કલમાં કહે.
 અરઝ તબ કીએ હમ તુમારે ગુલામ,
 બતાઓ હમેં કેઆ તુમારા હુએ નામ.
 હુમારેસે આદી પછાડે તુમેં,
 અબ ધીદાર અપના દીખાઓ હમેં.

પદ

અભી શહે પરી કન હુએ જાના ઝંર,
 વહાંસે મએ આકર કરંગા સર.
 કહે હુએ વે આદી કે કીરયા પરી,
 હુકમ કર બેઠાઈ હુએ ચાકી ધરી.
 કીસોકા જહાઝ ઇધર આવે કહી,
 તો અલખતા ઉમડો કુળા દે વહી.
 ચલો અબ ચલે હમ તુમારે સંગાત,
 જહાઝાં પકડ કર હુએ હાથો હાથ.
 જહાઝાંપે બેઠી વોહ ઝએતૂન તબી,
 વોહ હમરા હુએ સાત આદી સભી.
 ગએ જબં જહાઝાં સમંદરકે પાર,
 ઉધરકે લગે જાકે દરીઆ કીનાર.
 સાતું આદીકીકો તો રખસત દીએ,
 ઉતર કર કીનારેપે દરે દીએ.
 લગાએ વહાં પરદે ખીમે તમામ,
 ઉસી જાપે લશકરને કીતા મુકામ.
 ખબર શહે પરીકો વોહ પરોંચી તદહાં,
 કે આયા નદીનેસે લશકર ઇહાં.
 વજીરકો વોહ બેજા ખબરદાર હો,
 બુલા લાઆ ઉસકો મેરે રખસે.
 વજીર વોહબી ચલકરકે આયા ઇહાં,
 લગા જાને ખીમે અંદર બેશુમાં.
 ઉમર વહાંપે ઉસકો મુઝાહીમ હુઆ,
 વજીરને ઉસકો હુએ ચુંકર કહા.
 પરી હું હુમારેસે પરદા નહીં,
 તુ કીહીં રોકતા હુએ હુમારે તઈ.
 નએ હું શહે પરીકા જો ખાસા મુશીર,
 બુલાનેકો આયા હું હોકર સફીર.

ઊમરને કહા તુમ ખડે રહેા પહોં
 હુકમ લા ખુલાઈ તુમારે તથા
 ઊમરને કીઆ અરજ ખીમેમે જા
 વઝીર શહે પરીકા ખરા ધરપે આ
 ગએતૂન ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ
 લેખાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ
 ખુલાકર વઝીર ઉસકે હમરા હો
 ગઈ શહે પરીકે હુઈ રખરો
 છુપાઈથી આદર ઊને સરસેતી
 મીલી જાકે અએતૂન નંગે સરસેતી
 કીઆ જાકે શાહે પરીકે સલામ
 ખુજા ઉસને કેઆ હએ સુના તેરા નામ
 અએતૂન નામ મેરા બહુ મુસતદા
 મુજે ભેજે ઇલાં તક અલી મુરતૂજા
 નખી નામ સુનકર વો ભેજા દરદર
 ખુજા ઊસને અએતૂન કો તબ હએ ખુદ
 કહાં ગઈ તુમારે હએ સરકી ચદર
 કહી હએ વોહ બેટી તુમારીકે ઘર
 ખુલાકર કીઆ ઊસ પરીપર ગઝમ
 કે આદમકું લાઈ તુ કહેદે સખ
 શીતાબીસે લા ઊસકો મેરે હુજુર
 લે જાનેકું આઈ હએ ચલકર ઝર
 મોહમદ હનીફકા સુના તુમ બચાં
 ઊડા કરકે લાઈ ઊસે નીમજાં
 વોહ હરરોઝ કહેતી અમીરકુ જો આ
 જો મુજસે મીલોતો કરે મએ દવા
 મોહમદ હનીફ ઊસકો કહેતે ખુકાર
 કે ઇહે કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર

ઇસી વાસતે વોહ ન કરતી દવા,
 અમીરકો અખમમેં બહા દરદ થા.
 રહી ઊંનમે બાકી રમક એક જાં,
 બહોત દરદ ઉંનકો કીઆ નાતવાં
 સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
 રખી બાપકે રખર ઐદરંગ.
 વોહ અએતૂનકે તબ હવાલે કીઆ,
 કે ખાવીંદ તેરા હુએ ઇસકો બેજ.
 દેખી જબકે અએતૂન અમીર નાતવાં
 પડા ઐખબર હુએ હુઆ નીમજાં.
 તસદુક પલંગ પર હો ગીરીઆં હુઈ,
 ઇસી ગમકે અંદર વોહ ગીરીઆં હુઈ.
 કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાજ,
 કે ફનીઆમેં ઇસકા નહીં હુએ ઇલાજ.
 અગર ઇસ મુલકમેં હો ઇસકી દવા,
 તો કરના હુએ વાજબ તુમનપર રવા.
 હોવે તુમસે રાજી સો રહે નબી,
 હોવે શાદમાં સુનકે હુઝરત અલી.
 કીઆ હુકુમ પરીઓકો યુકર હુએ શાહ,
 કે લાઓ પુલાને જંગલમેંસે કાહ.
 વોહ લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા,
 સુકા દેગા ઉસકે અસરસે ખુદ.
 કરે હુકુતઆલા જો અપના કરમા
 હોવે તીન દીનમેં અછા ઇહે અખમ.
 પરીઓંને ઇહે સુનકરકે લાયા વોહ માંસ,
 વોહ બાંધે હુએ ઉસ અખમકે આસપાસ.
 બઝાં તીન દીનકે બાંધે ફસરી,
 છે દીન પીછે પદી રખે તીસરી.

નવે દીન ઝખમકો દખે વોહ તો કેઆ
 ઝખમ ઇતની મુદતમેં આહા હુઆ.
 હડીસે હડી ઐર મીલા ગોશત ગોશત
 ઉપરસે ભી પચેદા હુઆ ઉસકે પોસ્ત-
 ચહેલ રોઝ ઝચેતૂન કીઆ વહાં મુકામ,
 અમીરકો ગેઝાયાં ખીલાયાં તમામ.
 આઈ તનમે તાકત ચડા મુંહપે નૂર,
 હુઆ જ્વસ્મ તાઆ ગયા દરદ મુદ-
 જ્વએસા પેશતર થા ઉનહુંકા બદન,
 હુવા ઉસ્સે મોટા હુએ દુના બદન.
 વંહીં શહે પરીસે વોહ રખસત લીએ,
 બહોત • ઉસને તોહફ વ હદીએ દીએ.
 અમીરને ભી હથીઆરાં સખ બાંધકર,
 ઝચેતૂનકો ખીડાએ પરદે અંદર.
 જહાઝેપે અસવાર હોકર ચલે,
 સાતું આદીઆંસે હુએ આકર મીલે.
 મોહમદ હનીફ આદીઆં દખ કર,
 પુછે કેઆ બલા હુએ કહો તુમ ઉમર.
 ઉમરને કહા • યા અમીરે જહાં,
 ઝચેતૂનને પછાડે હુએ સખ આદીઆં-
 મુસલમાં કીએ સભકો લા દીનમેં.
 ઇહે આતે હુએ મીલને તુમહારે કને.
 મોહમદ હનીફકો તો હુએરત હુવા,
 કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
 ઝચેતૂનકો તું બખશા અજબ હુએ ઇહે ઝીર,
 અએસેહી કીતનેકે વોહ પંજે મરોહ.
 પછાડે કીએ ઉનકો અપને ગુલામ,
 ઇહે હુએ ખિલ ખુદરતકા તેરે તમામ.

સાતો આદીઆને કીએ આ સલામ
 કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ-
 હમને દીખાદો તુમ અપના જમાલ
 કે હુએ શૌકે ધીદાર હમને કમાલ.
 ઉમરને પુછા ઇહે કહેતે હુએ કેઆ,
 સભી ઇન અબાસે તુમે પુછના.
 ઉમરને કહા કી હુએ અએતુન કરાર,
 દીખાડીગા આ કરકે અપના ધીદાર.
 દરશ દેખનેદા ઇહે આએ ઇતાલ,
 દીખાઓ અમીર અબ ઇનહુક જમાલ.
 અમીરને નોકાબ અપને રખસે ઉડાએ,
 વોહ માતોદા ધીદાર અપના દીખાએ.
 વે દેખે અમીરને હુએ ખુશ નેહાલ,
 હુએ તેરોહી હુદરત ઇલાહી કમાલ.
 તબક માતીઉદિ વે ભરભર મએ,
 જહાઝમે ભરને લગે શાદ હે.
 ઉમરને કહા તુમને ભારી લગે,
 તો લાઓ ભર અપની અંબીલમે.
 આઘા માલ ઉસે રખા વોહ ઉમર
 રખા હુએ સો અંબીલમે ડાલ કર.
 સો રખ માલોઝર વોહ અમીરકે કને,
 હુવે બાદ રખશત વે સાતો જને.
 ઉમરને કહા તબ યુ અપને સંગાત,
 કે અએ એક મએ તુમને કહેતાહુ બાત.
 દેખે જસકા ધીદાર તુમ સબ જને,
 વોહ આરત ઉસકી પછાડી તુમે.
 ખજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
 કહી ઇહે કીમીસે ન કરના ઝીકર.

સબી ખલક સુનકર હસેંગી હમી,
 કે આદીઆંધા ઐરત પછાડી ઝમી.
 ઉમર ને કહા તુમકો અએ આદીઆં,
 મએ કેહેતાહું ને ખોલ કરકે બયાં
 કે હીરે જવાહીર મોતી વ લાલ
 ઉમરકી વે ઝંબીલમેં ભરકે ડાલ-
 કરો ગર રઆમંદ મેરે તઈ,
 કે ઇહે ખાત હરગીઝ કરંભો નહીં.
 ઉમરકો ખીઠાએ જહાંઝાં ઉપર,
 ચલાએ જહાંઝાં ઉસી વકત પર.
 દરીઆ ફીરકે આએ જબી શહેર પાસ,
 ચલે આએ દરીઆ કીનારેકે પાસ.
 જહાંઝાંસે ઉતરે કીએ વહાં મુકામ,
 કહેરઆદકે મુલકમેં વસસલામ.
 કહેરઆદ આયા હએ સુનકર ખબર,
 અમીર ફીરકે આએ બ ફતેહો ઝફર.
 વોડ દીનદાર આકર કીઆ હએ સવાલ
 પુછે યા ઉમર કેઆ ઇહે કરતા હએ કાલ.
 ઉમરે ખોત્રા ઝએતૂન પછાડી ઇસે,
 કફર તોડ બાહર નીકાલે ઇસે.
 કીઆથા અરઝ આન અપના જમાલ,
 દીખાઓ મુજે તુમ અએ સાહેબ કમાલ.
 કરી હએ ફીર આનેકા ઇનસે કરાર,
 દીખાઓ તુમેં ઇસકું અપના ધીદાર.
 અમીર ઉસકો ધીદાર અપના દીખાએ,
 સરાપા મંગા કર ઉસીકો બંધાએ.
 બહોત પેશકશ ઐર બહોત માલોઝર,
 અમીરકે કીઆ ઉસને લાકર નઝર.
 ૬

કબુલા અમારને ઝરો માંલકો,
 લીએ ઉસસે રૂપસત સો ખુશહાલ હો.
 ઉમરને કહુરખાદકે સાથ જા,
 કહુ કાનમેં ઉસકે ઇહે પાત જા.
 ન રખ ખેઆલ અપને તુ ખાતીર શરીફ,
 કે મુજકો ગીરાએ મોહમદ હનીફ.
 જને તુજ પછાડી હએ વોહ ઉસકો જન,
 ઇહે ખાવીદ ઉસકા હએ શમશીર જન.
 કહા તખ ઉસીકો ઉમરને વહીં,
 કે લેને ગઇથી વોહ ઉસકે તઈ,
 ફીરી લેકે ઉસકો મદીનેકે તઈ,
 કે લેકર ચલી ઉસ મદીનેકે તઈ.
 ઇહે સુનકર હુવા તખ ખહાત શરમોદા,
 કીઆ અરઝ વોહ યું ઉમરકો નીદા.
 મેરી આખરમે પડેગા ખલલ,
 હમેશા જહાંમે રહુંગા ખેજલ.
 કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તુ,
 તો મર્ચીલી રખુગા તેરી આખર.
 કરે જખ તુ ખુરસંદ મેરે તઈ,
 તો ઇહે પાત હરગીઝ ન ખોલુ કહીં.
 ઉમરકો દીઆ ઉસને હુન પંજ. હઝાર,
 હાલે અપનો ઝંખીલ અંદર અયાર.
 વે મનઝીલ ખ મનઝીલ ચલે કુચ કર,
 પહોંચે મુલક દીરાજકુ જાએ કર.
 વોહ દીરાજ આયા હએ દોડા વહીં,
 કીઆ આકે મુજરા હએ ઉસકે તઈ.
 કીઆ આકે ધીદારકા હએ અરઝ,
 દીખાઓ વોહ ચહુરા મુજે અલ ગરઝ.

કીઆં અરજ આકરકે મુજકો ખતાઓ,
 ઉમરને કહા તુમ ઇસે મુખ દીખાઓ.
 કીઆથા સો અઘતૂનને વાએદા,
 સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાએદા.
 દીખાયા ઉસીકો મુખારીક લીકા,
 હુવા દેખ ખુરરમ હુએ બેઘનતેહા.
 બહોત માસોઝર ઐાર નહાએફ મગર,
 લે આકર કીઆ હુએ વોહ શહેકી નઝર,
 મંગા કર દીઆ ઉસકો સોરપાવ દોગર,
 કહા જા બરાબર જો ઉસકે ઉમર-
 કહે કાનમેં જાદે દીરાજકે,
 કે એક ખાત કહેતા હુ સુન કાન દે.
 વોહ ઇસકી થી બીબી ગીરાઇ તુજે,
 સચી કહે સુનાતા હુ મએં આ તુજે.
 વોહ અએતૂન જો ઉનકી ઐારત અથી,
 જમોંપર તુજે વોહ પછાડી અથી.
 કહા સુનકે દીરાજને યું મગર
 કે ઇહે ખાત કીસસે તુ ઝાહેર ન કર.
 ઉમરને કહા કુછબી ઇનઆમ દે,
 તો ઇહે રાઝ આલમસે મખફી રહે.
 વગર નહોંતો જોહુંગા સભકે હુઝુર,
 ભરમ જાએ તેરા મુલકમેં ઝર.
 દીએં ઉસને મોહોરાં સો ચાલીસ હુઝાર,
 ઉમરકો કહા ખુશ હો અએ દીનદાર.
 ઉમર ડાલ અંબીલ અંદર ચલે,
 સો લશકરમેં અપને વહીં જા મીલે.
 ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ,
 સો મીઆદકે મુલક પહોંચે શીતાબ.

વોહ સુનતેહી મીઆદલી દોહ * કર,
 કીઆ આકે મુજરા વહીં આન કર.
 વોહ આતેહી ધીદાર માંગા વહાં
 અમીર ઉસકો જુલવા દીયા તદ્દહાં.
 રખે ઉસને હદીએ વ ઝર લાએ કર,
 અમીરને કબુલે ખુશી હોએ કર.
 દે સરપાવ પોશાક મીઆદકો.
 કીઆ ઉસકો રખસત ઉસી વકત વોહ:
 ઉમરલી ગએ ઉસકી દરબાર લગ.
 કહા કાનમેં ઉસકે હોકર અલગ,
 જીને તુજ પછાડી વોહ ઔરત અથી.
 ઇહે ખાવંદ હુએ ઉસકા સુના ઇહે સચી,
 કીઆ દીલમેં અફસોસ મીઆદને
 ન કરના ઝીકર યા ઉમર કીસ કને,
 ઉમરને કહા તખ ઇહે મીઆદકો.
 અગરચે કરે દીલ મેરા શાદ તો,
 કરેગા અગર તુ નઝર માલોઝર,
 રખું લાજ તરીલી મએ યામ કર.
 ઉમરકો દીઆ માલ દો સો મોહોર,
 ચલા હાલ ઝંઝીલકે અંદર ઉમર-
 ચલે આએ . જલદી અમીરસે મોલે,
 અમીરલી વહાંસે હો રાહી ચલે.
 કહીં જાકે પહાંચે હુએ વે આનકર,
 કીઆ ઉસને ઉસ જા મુકામ આન કર.
 સો એક રાહ જાનીખ મદીનેકું થી,
 હુયમ રાહ શાહે ઇરમકું ચલી.
 સફરકા વહાંસે કીઆ જો હીસાખ,
 ખરસ સાત ગુઝરેચે મુજબ હીસાખ.

પહોંચે જાકે ઘરકું કહે' યા અમીર,
 અમીરને જવાય યું દીઆ ઝેનઝીર-
 મદીનેકી જાતીબકી આઈ કસમ,
 કરે કસદ મએ' મુલકે શાહે ઇરમ.
 સહાબોંકું ઉમેદ ઘરકું જાનેકી થી,
 કે હમ મીલ મદીનેકો જાનેકી સભી-
 મુને જબ હકીકત લીજે સપને ખત,
 રવાના મદીનેકો કરના ફકત-
 દએ જાકે આગે મુલક શાહે ઇરમ.
 હમારે લીએ છહે હુવા હએ હુકુમ-
 સહાબોંકે ખત સપ જમઆ ચેક જા-
 વોહ દકર ઉમરકો રવાના કીઆ.
 અરઝદાશત પીદરકો અમીરને લીજે,
 બી અહવાલ સારા ઝખાતી કહે.
 ઉમર જલદતર હો મદીનેકો આએ,
 ખતુતાં ઘરોંમે સહુકે પહોંચાએ.
 વોહ હુઝરત અલીકો અરઝદાશત દ,
 ઝમાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
 સભી ખતકો અપને પડાને લએ,
 છહે અહવાલ સખકો સુનાને લગે.

“દાસતાન રસીદને મુહમદ હુનીશ,
 વ જંગ કરદન બ શાહે ઇરમ”.

સુના તુમ છહાં દાસતાને અમીર,
 ઉમરકો રવાના કીએ જબ અમીર.
 અલે કુચ દર કુચ હએ શહેર ચાર,
 સવારાં લે હમરા બારાં હુઝાર.

પહોંચે જા ઇરમ કે કીલકે હુએ પાસ,
 સુના શાહ ઇરમ દીલમે ખાયા હીરાસ.
 અહલકાર શાહકો દીએ લા ખબર,
 કે અછા હો આયા હુએ વોહ શોર નર.
 સવારાં હુએ લાયા વોહ બારાં હુઆર,
 ફજરકો કરે'ગે વે આ કારઝાર.
 શાપાશત વે ફાનાં મીલાકર ઉને,
 કીઆ લાકે હાઝર વહીં શાહ કને.
 ફજરકું નકારા બજા જંગકા,
 સફે બાંધી લશકરને મએદાંમે જા-
 ઉધરસે મોહમદ હનીફ હો સવાર.
 સુકાબીલ હુવા બાંધ સફે બા કરાર.
 વોહ થે ખાસ અસહાબ કે બે જવાં,
 મારે હુએ ઇરમકે બહોત પહેલવાં.
 અમીરકે તરફકા મરે કોઈ ન એક,
 મરે ઉસી તરફકે હુઆરો વ લેક.
 કીતે રોઝ તક હુએ રહી વહાંપે જંગ,
 દેખા શાહ ઇરમને હો દીલમે બતંગ.
 કહા શાહ ઇરમ ફાજકું તબ પુકાર,
 કરો મીલકે હમલા સભી એકબાર.
 મો લશકરને હમલા કીઆ એકબાર,
 બહા ગુલ મચા ઐઆર હુવા શોરશાર.
 મોહમદ હનીફલી પકડ હાથ તેગ,
 લગે મારને ઉનકો હુએ એદરેગ.
 ચલે એક તરફસે હુએ ઉમરે અલી,
 લગે મારને ફાજ તાલીબ અલી.
 અએતૂન પાક દામન લી અસવાર હો,
 મારી જાકે હુએ ફાજ ફુકાર કો.

સટે તોડ ગરદન કંઈ કાકરાં
 ઝમીં પર હુવા ખુન હુએંગા રવાં.
 મચા જંગ વહાંપર હુએ ગમશાનકા.
 તાહાએંકા લશકર રહા વંહા ખડા.
 હુવા આકે વારીદ હુએ જળ વકતે શામ.
 કીઆ દાનુ લશકર વહાંપર મુકામ.
 અએસા શાહુ ઇરમને કીઆ તબ શુમાર,
 મરે મેરે લશકરકે પાંસહ હુઆર.
 અમીર તરફકા ન કોઈ એક મુવા,
 મગર એક સહાલી સો ઝખમી હુવા.
 ઝૌર ઝખમી હુવે ઈનકે કીતને જને.
 હુએ ઠાર ઉસ દીન ભી કીતને જને.
 કહા તબ વઝીરોંકો શાહે ઇરમ.
 હો વોહ ખાત અસરો રહે કુછ શરમ.
 વઝીરોંને ખોલા હુએ સમજાએ • કર,
 કે મારેંગે ઇનકું મકર ફંદ કર.
 કે અસ વકત સોવેંગે હો ખેખખર,
 દગાસે પડેંગે ઉનહોંકે ઉપર.
 પસંદ આઈ શાહે ઇરમકો ઇહે ખાત,
 કરેં જાકે શખ ખુન હુમ આજ રાત.
 દગાસે અગર પેશ હો હુમ સકે,
 તો હુએ ખુખ નહોંતા ન કુછ કર સકે.
 વે શખ ખુનકી સખ તૈયારી કીએ,
 આદી રાત ઉઠકર સવારો કીએ.
 મોહમદ હનીફકા તો લશકર તમામ
 વોહ જખ ખેખખર સો રહે ઉસ મુકામ.
 એકાએક વોહ લશકર ઉડા ગડખડા.
 મુસલમાન સારે ઉઠે હડખડા.

કીતુને ગએ લુલ ઝીના લગામ,
 ગએ હુએંગે ભાગે જંગલમે તમામ.
 કીતે ઉસ જંગલમે ગુરેઝાં હુએ,
 કીતે ઊંધે મુંહ પડકે મરમર ગએ.
 મોહમદ હનીફે એક ખંદકમે ગીરે,
 લગી ચોટ તપ એક નચારા કરે.
 અલીકો દીઆ તપ હાતીફે નીદા,
 ઉઠો યા અલી સુદ શેરે ખુદા.
 મોહમદ હનીફે પર કઠીન વકત હુએ,
 રસો જાકે ઊનકો બહોત સખત હુએ.
 ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર,
 કીઆ ઝીન ઉસ આન ફુલફુલ ઉપર.
 સવાર હો ઉમરકો હુએ ઉમરા લીઆ,
 નીકલ કર મદીનેસે બાહર ગયા.
 ઝમીકી ફરીશતોને ખેંચી તનાબ,
 વહી જાકે હુએદર હુએ પહાંચે શીતાબ.
 મારે એક નચારા અલી સુદતર,
 પડા રોઉબ ઉનકે દીલોંકે અંદર.
 ઉછલ કર ગીરા તખ્તસે શાહ ઇરમ,
 જો ફુલફુલને હુએદરકે મારા કદમ.
 સહબોને આવાઝ સુન કર અલી,
 જમઆ હોકે એક જ હુએ ખુશ દીલી,
 મોહમદ હનીફે ખંદકસે નીકાલ.
 કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપે હાલ,
 વોહ ઝએતૂનબી ઝૈાર ઉમરે અલી.
 મીલે આકે ઇસ વકત તાલીબ અલી,
 ઇતમે સુભો આ હુવા આશકાર,
 ખેંચે શાહ મરદાં અલી સુલફીકાર.

ઉઠા કરકે ફલફલ ખડે રતમેં જા
 મારે ખહોત કુદાર જે ઇનતીહા
 અમીરકે જાં લશકરકે ઘોડે વ માત્ર
 હુએ જળકે શબ ખુનમેં પાએમાલ.
 અવલ અપને અસહાયકો કર સડી,
 મસલા હો ઘોડોપે બેઠે સભો.
 મીલા દખ લશકર સો ઇસલામકા
 હરા શાહ ઇરમ ઐર પરેશાં હુવા
 ભાગા દો સો અસવારસો વોહ નીકલ
 મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા જીવલ.
 ઇહાં શાદયાના ફતેહકે બજાએ
 હુવે દાખીલ કીલ્લેમેં જળ ફતેહ પાએ.
 કહા હુએ અલીને ઉમરકે તઈ.
 દખા શાહ ઇરમકો તો જાકર કહી.
 ઉમર પએક જલદી વહાંસે ચલે
 જા રસતેમેં શાહે ઇરમસે મીલે.
 જહાં શાહ ઇરમકે ખીરાદર થે ચાર
 હુએક મુલક અપનેકા થા શેરયાર.
 જો ઇમલાક આદી ઉત્તુકા થા ખીર,
 ચલા શાહ ઇરમ ઉસ કને હો ફકીર.
 પહોંચા ઉસ કને બાગમેં હો તખાહ
 કહેલાયા ઉસ કને યું કે આયા હુએ શાહ.
 રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર,
 બેઠે ઊસકે નઝદીકમેં જાએકર
 ભેજા શાહ ઇરમને વહાંસે સવાર
 કહે ઇમલાક આદી કો જા આશકાર.
 કે શાહે ઇરમ જો તુમારા મુગીદ
 ખુલાયા હુએ તુજકો બ શોકે મઝીદ.

જાન અસવારને ઊસકો કીતી ખાંચ,
 ગલા આયા ઇમલાક હુએ સુદાર.
 મીલે હુએ અપસમેં બડે રોકસે,
 હુઇ ચુકતેચુ હુએ બડે ઝોકસે.
 કાલ ભાઈ ઇહે કેઆ મુસીબત હુઇ,
 ઇતી કાજ ભારી કહાં ગુમ હુઈ.
 દીઆ તબ ઇરમને ઉસે ઇહે જવાબ,
 કે બેટીને મેરી કીઆ મુજ ખરાબ.
 મુસલમાંને જાકે મુસલમાં હુઇ,
 લોહ અપને પુત્રાંસે ગીરેઆં હુઇ.
 બડે છુતકી ઉસકું ન આઈ શરમ,
 બીગાડી હુમારાબી સારા ધરમ.
 ન કુલકી રખી ઇસને કુછ આબર,
 કરી મુજબે વએરાં મુસલમાન હો.
 મદીનેકી લાઇ મેરે પર સીપાહ,
 મએ ભાગા હુવા મુલક મેરા ત્યાહ.
 નએ ઇહે હાલમેં હોકે આયા ઇહાં,
 વલેકીન ડોકાને નહીં મેરી જાન.
 હોતા હુએ મેરા જીવ બાહોત કલ ઉકલ,
 મખાલ કરે આડે ઇહાંબી દંગલ.
 તે ફેર ઇહાંસે મુજકો નીકલના પડે,
 કરેંગે કતલ મુજ મુકરર બડે.
 કહાં બાપ માકી હુએ ઉલકત ઉસે,
 મુસલમાંકી સોહોબત હુએ હરદમ ઉસે.
 અગર જાનતા ઇસકો એએસી બલા,
 તે છોટીસે ઇસકા કટાતા ગલા.
 તે મુશકીલ ન પડતી મેરે પર કબલ,
 મુસલમાંકા હોતા ન મુજપર દખલ.

બોહુ ઇમલાક ઉસકો દીલારી દીઆ.
 મલેસે લગાકર સફકત કીઆ.
 કહે ભાઈ મત કર ફીકર તુ ઇલાલ,
 હું ઉસકો આનેકી કેઆ હુએ મખલ.
 ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
 કહા શાહે ઇરમકું સો તખ હાંકમાર.
 કહાં તક તુ ભાગેગા શાહે ઇરમ,
 તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
 કહા પીરદ હુએ ઇહે અએસી બલા,
 દીઆ મેરે પીછે ઇસીકો લગા.
 તખ ઇમલાક બોલા કે જાને ન પાએ,
 પહા શોર પીઆદે ઉમર પરજે. આએ,
 બી દાડે પકઠને હુએ લોકાં સભી,
 ઉમરને રખી સરપે ટોપી તભી.
 હો ગાએળ કીતુંકી સો પગડી ઉઠાએ,
 ચલે વહાંસે મૈલા અલી પાસ આએ.
 ગરઝ હુકે શાહે ઇરમ તખ નીરાસ.
 ગયા ભાગ કર ભાઈ આદીકે પાસ.
 ઉમરને હંકીકત કરી સખ બયાં,
 અલી શાહે મરદાંકે આગે અયાં.
 કે શાહે ઇરમ છોડે શહેરો દયાર,
 ગયા ઝૌર સરહદ મેં હો બેકરાર.
 હુએ ઉસકે ખીરાદર વહાં યા અલી,
 બહા ઝૌરાવર હુએ સુને મહબલી.
 અલીને કહા તખ નકારા કરો,
 જહાં ભાગ ગયા હુએ ઉઘરકું ચલો.
 ફજરકો કીઆ કુચ હુએદર કરાર.
 પહાંચે સુલક ઇમલાકકે શાહુ સવાર.

વોહુ શાહુ ઇરમકોલી હુમરા કર,
 ખડા આકે મએદાંમે' સફ ખાંધ કર.
 ઇધરસેલી લશકર નમુદાર હો,
 ભી ઘોડેસે ઇમલાક અસવાર હો.
 કહા આકે મએદાનમે' યું પુકાર,
 કે ઝએતૂન આવે મેરે રૂબકાર.
 હુએ ઝએતૂન સુનકર અલીસે કહી,
 અગર હો ઇન્જત મએ' જાગીં અલી.
 અલીને કહા તબ રસમ ઇહે નહીં,
 કે લડનેકો ભેજે' હુમ ઐરતકે તઈ.
 કહા તબ ઇહે મેરા ચચા હુએ ઇહે શાહ,
 ખહોત ફખરવર હુએ ખડા ઇઝાજહ.
 ખજાં ઉસકો હુએદર કીઆ હુએ અમર,
 મુકાબીલ હુઈ ઉસકે જા ઝુદતર.
 સો એકબાર ઇસનેલી ઘોડા ઊડા,
 આઈ ફાજ અપનીસે સરકો ઉડા.
 ખખર સુનકે ઇમલાક તૈયાર હો,
 વોહુ મએદાંમે' આયા હુએ અસવાર હો.
 વોહુ ઝએતૂનકો દખા જા એક બારગી,
 લગા કહેને હુઈ તું કીસ સારકી.
 યુસેસે લગા કહેને ઉસકો શીતાબ,
 કીઆ બાપકા મુલક કીઊં તુ ખરાબ.
 ખડે ખુતકી આઈ ન તુજકો શરમ,
 ન ઉસકે ગઝબસે ડરી ખેશોકમ.
 તુ અપને ખુશુરગાંકી દી છોડ રીત,
 ખુદાસે હુસલમાં કી લાઈ હુએ પીત.
 દગા કરકે હુમસે ગઈ તુ વહાં,
 ખડા ખુત તુજે ખેંચ લાયા ઇહાં.

ગુનેહગાર હુએ તુ ગુનેહગાર હુએ,
 બડે ખુતકી તેરે ઉપર માર હુએ.
 મેરે હાથસે તુજકો ખચના મહાલ,
 તુ એક વાર મેરે ગુરઝકા સંભાલ.
 ઇહે કહેકર લગાયા ગુરઝ સર ઉપર,
 લીઆ વાર અએતૂનને ઘર સીપર.
 સો ઇમલાક આદી ગઝબનાક હો,
 લગાયા ગુરઝ ઐર ચાલાક હો.
 ઝરખ વોહલી ખાલી ગયા તખ મગર,
 ન અએતૂનપે વોહલી હુવા કારગર.
 સીયુમ મરતએ જખ નીકાલા હુએ સએક,
 બડે ખુતકો કર યાદ ખા દીલમેં હુએક.
 ચલાયા હુએ શમશીર અએતૂન પર,
 કે છી બરક ગીરતી હુએ ચેચાનપર.
 ગઈ વોહ નીકલ હાથ ખાલી પડા,
 'વહાં દખ હુએરત અંદર હો ખડા.
 લગી કરને અએતૂન તખ કારઝાર,
 કરી જાકે ઇમલાક પર એક વાર.
 પકડ કર કમરખંદ જીનસે ઉઠાઈ,
 ઉઠા કર ઉસીકો અલી પાસ લાઈ.
 કહી ખોલ કલમા ખચે તેરી જાન,
 વગર નહીંતો મારં તુજે એગુમાન.
 કહા મએં ન કલમા કહું જીનહાર,
 અગર મુજકું જાસે તુ હાલેગી માર.
 ઉસી વકત અએતૂન પટક એદરેગ,
 મારી ખીચ કર ઉસકે ગરદનપે તેગ.
 જુદા હો ગયા ઉસકે તનસે હુએ સર,
 જહનમક પહુંચા વોહ કાફર મગર.

દેખા શાહુ ઇરમને ને ભાઈ મુવા,
 વહાંસે ભી ઝુદી રવાનાં હુવા.
 કહા અખતો મેરેપે આઈ ખલા,
 ખીરાદર દુયમ કે મુલકકો ચલા.
 વોહ લશકરભી ઇમલાકકા તખ હરા,
 સંભુને સીદક લા હુએ કલમા પડા.
 ખળે શાદયાને ફતેહકે તમામ,
 અલીને ઉસી ના કીઆ હુએ મુકામ.
 ખુલાકર ઉમરકો કહે ઝુદતર,
 કે શાહે ઇરમકી લેઆઓ ખખર.
 હુવા શાહુ ઇરમકે હુએ પીછે ઉમર,
 પહેની સરપે ટોપી વહીં ઝુદતર.
 ઉમરભી ચલે વહાંસે હા નઝગામ,
 મીલે શાહુ ઇરમસે વોહ ફરખુદા ફામ.
 ચલા જતા મલતા દાનુ અપને હાથ,
 દેખે કેઆદે હુએ સાત અસવાર સાથ.
 પહોંચા ભાઈકે વોહ શહરકે કને,
 ઉતર કર વોહ ખેઠા ગુલીસતાનમેં.
 ખેજ ભાઈ અપનેકુ વહાંસે ખખર,
 કે આયા હુએ શાહે ઇરમ ભાગ કર.
 વોહ ભાઈ ભી સુનતેહી ખેકીલોકાલ,
 હુવા આકે હાઝીર હુએ ખરકે મીશાલ.
 કહા ભાઈ મુજે ખોલ સખ માજરા,
 તરે પર નીપટ હાલ કુઝિસા પડા.
 કહા શાહુ ઇરમ અપની ખેટીકા દુખ,
 કે ખેટીને મેરા હુએ ખોયા ને સુખ.
 મુસલમાંક લાઈ મેરે પર ચહા,
 લીઆ મુલક મેરા ઉનહુને છુડા.

૭૫

વોહુ ઇમલાક અપને ચચાકુલી માર,
 ઉસીકા મુલકલી કીઆ ઇન ઉબડ.
 વહાંસે અલી લાગ આયા હું મએ,
 ફકત જન અપનીકુ લાયા હું મએ.
 દીલાસે દે બોલા કે ભાઇ ફીગાર,
 જમઆ કર તુ ખાતીર ન કર અબ ખીચાર-
 ઇહાં ઇસકી આનેકી તાકત કહાં,
 તુ રખ હર વબ અપનો ખાતીર નીશાં.
 ઇતમે ઉમરનેલી ટોપી ઉતાર,
 કહા શાહુ ઇરમકો ઉને હાંકે માર-
 દેખા શાહુ ઇરમને કહા હાએ હા,
 કે પીછે મેરે ઇહે લગાદી બલા-
 કહા શાહુ ઇરમ તુજકો ઘએરત નહીં
 શરમ આબરૂ ઔર હુરમત નહીં.
 - કહા ભાઇસે તબ વોહુ શાહે ઇરમ,
 કે ભાઇ પીઆદા ઇહે કરતા સીતમ.
 કે જતા જહાં મએ ઇહે મુજ સાથ આ,
 લગી મેરે પીછે હુએ ઇહે બલા-
 કહા ઇલકુ પકડો ન જવે કહીં,
 રખી સરપે કોપી ઉમરને વહીં.
 હો ગાએબ ઇસ જતે એક પલ મને,
 દોડાદોડ કરતે વે સારે જને.
 ઉમર અપની કરને લગે હુએ વોહુ કાર,
 કીસીકી લી પગડી કીસીકી કટાર-
 ઉતારી કીસીકી કમર પરસે શાલ,
 લીઆ છીન કીસસે ઝરીકા રમાલ-
 ચલા વહાંસે જલદી આયા શાહુ પાસ-
 અલીસે લગા કરને આ ઇલતમાસ.

ગયા શાહ ઇરમ અપને ભાઈ કને,
 તસ્સલી દોલાસે દે રખા ઉને.
 ફજરકો કીએ કુચ હુએ ખુત્રાખ
 મુલક મએ ઉસીકે હુએ પહાંચે શીતાખ.
 ભી શાહે ઇરમ અપને ભાઈકે સંગ,
 સવાર હોકે આયા વહીં ખેદરંગ.
 ઇધરસે ભી અસહાખ શાહે નજફ
 મુકાબીલ હુએ ઐર ખડે ખાંધ સફ.
 લગે હર તરફ કરને હરખે જવાં,
 મુએ ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં.
 ભાઈ શાહ ઇરમકા ગુસે હો ચલા,
 આયા આપ રનમેં ઘોડે પર ચડા.
 કહા ઐર કીસસે નહીં મેરા કાર,
 આવે મેરે અએતૂન અબી વોહ બકાર.
 હુકમ લેકે અએતૂન ચચાપર ગઈ.
 કહી કીઉં ખુલાયા તું મુજકુ સહી.
 કહા ઉસને કીઉં તુ મુસલમાં ખુલાઈ,
 પીદરકો મુલકસે તુ કીઉં કર ભગાઈ.
 ચચા અપને ઇમલાકકો માર કર,
 આઈ ચલકે અખ તુ મેરે સર ઉપર.
 ઇહે કહેકર કીઆ વાર અએતૂન પર,
 લીઆ વાર અએતૂનને ખર સીપર.
 કમરખંદમેં ઉસકે તખ હાથ ડાલ,
 ઉડાઈ ઊસે અપને સરપર બહાલ.
 કહી દીન અહમદકા કર તુ કબુલ,
 વગર નહીંતો ફકુંગી ઘર ખાકો ફલ.
 વોહ મુનકર કબુલા મુસલમાં હુવક
 ખુશી હોકે કલમાં નખીકા કહા.

મીલાઈ અલો મુરતૂઝસે લે આએ,
 ભો હુએદરને છાતીસે ઉસકો લગાએ.
 ભાગા શાહુ ઇરમ વહાંસે જલદી શીતાબ,
 સીયુમ ભાઇકે મુલકકો હો ખરાબ.
 ભી લશકર હુવા ઉસકા આકરકે સબ,
 મુસલમાં હુવા ઔર દીએ દરે તબ.
 અલી શાહે મરદાં ખીમેંમેં આએ,
 ખખર કી કે શાહે ઇરમ નહીં દીખાએ.
 ઉમરને ભી ઝુદીસે મારે કદમ,
 દેખા કેઆકે જતા હુએ શાહે ઇરમ.
 સીયુમ ભાઇકે જા કીલે કે બાહાર,
 ખખર કરને બેજા વહાંસે સવાર.
 વોહ ભાઇભી સુનતેહી આકર મીલા,
 કહા ભાઇ કેઆ હુએ તેરે પર બલા.
 કહી શાહુ ઇરમને હકીકત તમામ,
 કે ઝએતૂનને કીઆ હુએ એહી સારા કામ.
 કહા ભાઇ અબ કુછ ન વસવાસ કર,
 નીકાલ અપને દીલસે તુ ગમ ઔર ફીકર.
 ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઊતાર,
 કહા શાહુ ઇરમ હુએ ન તુજકો શુમાર.
 કહા અએ બીરાદર ઇહે પીઆદા બલા.
 લગા મેરે પાંછે એહી ખરમલા,
 કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઇસે.
 ઇહે પીઆદા બડા શોખ મુજકો દીસે.
 રાડે હર તરફસે હઝારો સવાર,
 રખી સરપે ટોપી ગયા છુપ અચાર.
 લીએ સરકે દસતાર હીરે જડે,
 ઉમરને વે ઝંબીલમેં સબ ભરે.

ચલા આયા દોડા વડી શાહ પાસ,
 અલી મુરતૂઝાસે કીઆ ઘલતમાસ.
 કે શાહે ધરમ અપને ભાઈ કને,
 ગયા હુએ રખા ઉસને અપને હને.
 કીઆ કુચ હુએદરને મુનકર ખખર,
 પહોંચે ઉસકે જાકર મુલકકે અંદર.
 ખખર મુનકે આયા હુએ વોહભી નીકલ,
 દાનુકા અપસમેં મચા આ દંગલ.
 દાનુ લશકરાં આકે મએદાનમેં,
 ખડે આ રહે જંગકે ઘેઆનમેં.
 ધધરકે ખહોત પહોલવાના ગીરે,
 કીસ્સા મુખતસીર જંગકા હુમ કરે.
 તખ આખીર સીયુમ ભાઈ શાહે ધરમ,
 આયા આપ મએદાનમેં ઘેશરમ.
 કહા આવે ઝએતૂન મેરે રખકાર,
 કે હું ઉસ્સે દાવા મએં સખ એકખાર.
 હુકમ લેકે ઝએતૂન અસવાર હો,
 હુઈ જા ચચાકે વહોં રખરો.
 ગઝબ હો ચચાને કીઆ ઉસપે વાર,
 વોહ રદ કર દીઆ વાર પરવર દીગાર.
 કમરખંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે,
 જા કલમા નખીકા પડાઈ ઉસે.
 મીલાઈ ઉસે લા અલીકેહી સાથ,
 મુસલમાં હુવા અપને લશકર સંગાત.
 ભાગા શાહ ધરમ ફીર રવાના હુવા,
 ઉમરકો અલીકા ભી ફરમાં હુવા:
 તુ જાકર ખખર લે કહાં શાહ ધરમ,
 ઉમરને વહાંસે ઉઠાએ કદમ.

મૌલા જાકે શાહે ઇરમસે બહાલ,
 દખા હુએકે ગમગીન જતા રજલ.
 આગે શાહ ઇરમ ઉસકે પીછે ઉમર,
 પહોંચે જાકે દાનુ શહેરકે અંદર.
 ખીરાદર ચહાદમ કો ઝેજ પયામ,
 કહા ઝોલ ઇસકો મેરા જ સલામ.
 કે ભાઈ તુમારા હુએ આયા ઈહાં
 વોહ મોલને ખુલાયા હુએ તુજકો ઈહાં
 સુના જબ ખીરાદરને ઉસકી ખબર,
 સવાર હુકે આયા વહીં મુદતર.
 દાનુ ભાઈ મોલ ઝારે ગીરીઆં હુએ,
 હુએખતસે દાનુ સીને ખીરીયાં હુએ.
 પુછા ભાઈ કએસી કહો ખાત હુએ,
 તેરે સરપે કએસી હુઈ ઘાત હુએ.
 કહા તખ જીસીકો વોહ શાહે ઇરમ,
 કે ઝેટીને મેરે કીઆ ઈહુ કરમ.
 વોહ સુનકર હકીકત હુએ અએસા કહા,
 દીલાસે દે જીસકો અપસ કન રખા.
 કહા ઝરએ આવે મુસલમાં ઈહાં,
 તો દઆવા હું જીસસે સબી ઝેગુમા.
 ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા વહાં,
 હુવા સારે મજલીસ અંદર વોહ અયા.
 પુકારા ઊમરને કે શાહે ઇરમ,
 તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
 કહા ભાઈ ખીયાદા ઈહે તોફાન હુએ,
 ન જાનુકે ઈહે દેવ યા જન હુએ.
 ખલા દેવ જન યાકે ઈહે ભૂત હુએ,
 વયા કોઈ ફરીશતાયા અખદૂત હુએ.

દેખા શાહુ ઇરમકે ખીરાદરને તથા
 કહા ઇહે પોયાદા બડા ઐઅદબ.
 ગડી પલનં ઘાએય હોજતા હએ ઇહે.
 પોછે અપની સુરત દીખાતા હએ ઇહે.
 ઈસે જલદ પકડો કે જને ન પાએ,
 પદડનેકો ચોફર હએ ઉસકે આએ.
 ઉમરને રખી સરપે ટોપી વહાં,
 હુવા વોહ ઘાએય વહાં નાગહાં.
 કીતુંકી લીઆ સરસે પગડી ઉતાર,
 લીઆ હાલ ઝંખીલ અંદર અચાર.
 કહા આકે હઝરતકો ખીદમત મને,
 ગયા શાહુ ઇરમ અપને લાઇ કને.
 કહા યા અલી શાહુ ઇરમ ભાગકર,
 મીલા અપને લાઇસે જતકર મગર.
 ચલે કુચકરકે હએ હઝરત અક્ષી,
 પહોંચા જ વહાંપર વોહ હક્કકા વલી.
 વોહ લાઇલી સુનતેહી લે ફીજ સંગ,
 હુવા રખર આકે વોહ ઐદરંગ.
 પહેલવાં ઉસીકા સો ઉસ આનમેં,
 પુકારા ખડા રહેકે મએદાન મેં.
 ગએ ઉસકે આગે હએ ઘોડા ચલા,
 મોહમદ હનીફ લે હુકુમ સુરતૂઝા.
 મારે ઐચ તલવાર ઉસકો જો હએ,
 રવાના કીઆ ઉસકો ફીનનાર હએ.
 કઈ પહેલવાં ઉસકે મારે ગએ,
 કીતે નામદારાં પછાડે ગએ.
 પડી ઉસકે લશકરમેં હએયત વહાં,
 ન લશકરસે આવે કોઇ લડનેકે તઈ.

બીરાદર હુવા જખકે ઉસકા સંવારે
 કે શાહે ઈરમને કહા હએ પુકારે
 ગઝબ હોકે બોલા કરે વાર આએ
 તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ
 અમીરને કહે હમ ન મારે અવલ
 કે જખતક ન મારે હમારેથી ચલ
 અવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર
 બઝાં હમ કરે વાર તેરે ઉપર
 મારી તેગ ઉસને વહીં સુદતર
 અમીરને લીઆ હએ સીપરકે ઉપર
 કમરબંદ પકડ ઉસકા નઆરા કીઆ
 ઘોડે પરસે ઉસકો ઉડા કર લીઆ
 કહા : ગર તુ હોવે સુસક્માન આજ
 તો દેં તુજકો તેરા ઇહે તખ્તો તાજ
 ભલા હએ જો માને તુ મેરા હરફ
 વગર નહીંતો હોતા હએ અખતો તલફ
 કહા ઉસને કલમા બચી ઉસકી જાં
 મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં
 દેખા શાહ ઈરમ ભાઈકુ દીનદાર
 કીઆ કસદ દીલમેં વહાંસે ફરાન
 અલી શાહે મરદાંભી તજવીઝ કર
 કે ભાગેગા શાહે ઈરમ અખ મગર
 કીઆ એક દુલદુલકે નઝદીક જા
 કહા શાહ ઈરમ અખતો ભાગેગા કહાં
 હમકો ફીરાવે ગા તુ કહાં તલક
 ફીરાયા બહોત હમકો મુલકો મુલક
 અગર મરદુમીકા હએ રખતા નીશાં
 તો હો બીચ મએદાંકે ગરદન કશાં
 વોહ શાહે ઈરમ સુનકે ધએરત પકડ
 મુકાબીલ અલીકે હુવા સુદતર

કીઆ ખિંચ તલવારકા વાર વોહું
 કીઆ રદ અલીમે સીપરપર હુએ દા.
 ઉડા કર મુઅલક ઉસે ઝીનસે,
 કહા ઉસકું સમજા હર આઈસે.
 જો કલમા કહેતો બચે તેરી જાન,
 વગર નહીતો મારંગા તુજ ઝેગુમાન.
 દેખા શાહુ ઇરમ વકત અયા હુએ તંગ
 લકું આર કર કીસ તરે ઇનસે જંગ.
 ન લશકર રહા નહીં બીરાદર હુએ,
 નહીં ખવીશ અકરબ બીગાને રહે.
 કીધર જાઝી અબ મએ કીસીક નઝીક,
 ખુરે વકતકુ કોન હોગા શરીક.
 મુસલમાન હોને બગેર નહીં પનાહ,
 ખુતોને મુજે અબ કીઆ હુએ તયાહ.
 ન આચા ખુતોસે મદદ હુએ કોઈ,
 મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઈ.
 બડા ખુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
 બડે ખુતપે લખાનત ખુદાકી પડે.
 બડે ખુતપે લખાનત હુઝારાં હુઝાર,
 બડા ખુત હુએ મલઉન ઐર નાબકાર.
 બડે ખુતપે લાઉં ન ઇમાનકો,
 હુએ ગુસ્સા બહોતસા મુસલમાનકો.
 બડા ખુત હકીકતમેં નફસ પલીદ,
 કુફરમેં બહોત હુએ કાફર શદીદ.
 ઇહે કહે કરકે લાયા હુએ દીલમેં ચકીન,
 વોહ પડ કરકે કલમા હુવા પાક દીન.
 સીદકમેં મુસલમાં હુવા શાહુ ઇરમ,
 અલી મુરતૂઝાને કીઆ તબ કરમ.
 ઉતારે ઝમીંપર લગાયા ગલે,
 કહે હુએ તુ ભાઈ હમારા વલે.

મોહમદ હનીફો પુલાયા તદહા
 ભી ભાઈઓંકો ઉનકે પુલાકર વહાં
 ભી લશકર ઉનહુંકા મુસલમાન કર,
 દીઆ રાજ ઉસકા બહોત માન કર.
 ચલે તખ્તપે બેઠલા ઉસે પુતૂરાબ,
 ફુજે ભાઈકે મુલક અંદર શીતાબ,
 તખ્તપર બેઠાયા દુયમ ભાઈકો,
 હવાલે ઉસીકે કી ઉસ બાઈકો.
 જબ ઇમલાક આદીકે આ મુલકકો.
 દીઆ રાજ ઉસકાભી ઇસ મરદકો.
 અલી મુરતૂજા ઔર શાહે ઇરમ,
 ચલે કુચ દર કુચ શાદ હો ખુરમ.
 ઝએતૂન પાક દામનકુ લે એકબાર,
 પીદર પાસ આએ હએ હએદર કરાર.
 કહે બેટી તેરી ઇહે ઝએતૂન નામ,
 ઇહે હએ પાક દામન અલી તક તમામ.
 ઇબ્જત અગર હોતો મનકુ ઘરે,
 મોહમદ હનીફ સાથ શાદી કરે.
 ખુદા તુજસે રાઝી ખુદાકા રસૂલ,
 તેરા દીન ઇમાન સબ હો કબુલ.
 સુના શાહ ઇરમ દીલસે રાઝી હુવા,
 વોહ શાદીકી સબ કારસાઝી કીઆ.
 ઇધરસે અલી સાહેબે ઝુલફીકાર,
 સરંજમે શાદી કીઆ સબ તૈયાર.
 મોહમદ હનીફકા જો શાદીકા કાજ,
 લગે હોને બાજે બજંતરકે બાજ.
 નીકા બાંધકર તખ્ત જુલવા દીઆ,
 ફુલે ઔર ફુલહનકો અંદર બીઠા.
 દીઆ શાહ ઇરમને બહોત માલોઝર,
 જહીઝમે દીઆ માલ બહોતસા મગર.
 દીએ ફીર કઇ બાંદીઆં ઔર ગુલામ,
 ચલે લેકે ફુલહન ખુરીસે તમામ.

મોહમદ હનીફે જો દીલકી મુસદ્દ
 પુરાઈ ખુદાને હુએ દીલમેં શાદ.
 ઝએતૂન પાક દામન શુકર કર અદા
 કીઆ હક્ક તઆલાને હાજત રવા
 ચારેં ચાર છુટે તબી બંદસે
 મીલે મુરતૂઝાસે વે આનંદસે.
 બાઝાં મુરતૂઝા મીલ બ શાહે ઇરમ.
 વદાઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ,
 વે મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચ કર,
 મદીનેમેં પહાંચે અલી શેર નર-
 ઝયારતકે અહમદકે રોઝએ મને,
 લગે જાને અસહાબ સારે જને.
 કીએ દીલ તસદુક અલી મુરતૂઝા
 ઝયારત કીએ રોઝએ મુસતફા.
 ગુલામોંકું ઝર દે તસદુક કીએ,
 હઝારોં ફકીરોંકું ખાના દીએ.
 નીકલ કર વહાંસે ગએ ઘર મને,
 કે મીલનેકું આયા હનીફાહે કને.
 બીબીને લે ઉનકું ગલેસે લગાઈ
 કરી શુકર હક્ક ઝાર ઉનહુંકો ખેડાઈ.
 વદાઅ હોકે અસહાબ ગએ અપને ઘર,
 સલામુન અલયકુમ કીએ સરબસર.
 નકારા બજાએ મદીને મને,
 મીઠાઈઆં દીએ બાંટ હએં સબ મને.
 હુવે બહોત ખુરમ હએં હઝરત અલી,
 જહાંકું સરાસર ખુશહાલી ચલી.
 કીઆ કીસ્સા શાહે હનીફા તમામ,
 મુહમદ નબી પર દરદે સલામ.

સહી લવઝીઆત.

સંકે	સતર	ગલતીલવઝ	સહીલવઝ
૩	૧૩	ધમ્મહ	ધમ્મ
૬	૧		
૩	૧૬	ધાંક	ધાંક
૯	૨૩	મોંહ	મોંહ
૧૦	૧૯	કીતાહ	કીતા
૧૧	૯	ખાંદેહ	ખાંધે
૮	૭	અમરમો	અમર
૧૯	૧૩	બુઠાકે	બુઠાકે
૨૫	૨૦	ઐરત	ઐરત
૩૫	૬	કુડી	કુડી
	૧૧	શુતાખી	શીતાખી
૩૬	૨૧	દાંનુ	દોનુ
	૨૩	મુમલમાન	મુસલમાન
૪૪	૧૯	કરકર	કરકે
૫૪	૧૪	જાને	જાના
	૧૭	દરાઆ	દરીઆ
૬૫	૬	જાનેકી	જાને
૭૦	૫	હહ	હહ
	૬	હહ	હહ

કરતા હું તમામ ઇસ કીતાખડો,
 અગર ગલત હોવે હમં માફ હો.
 અએ મહમદ કરદે ઇસકો તમામ.
 મુહમદ નખીપર દરદો સલામ.
 મહમદ કરદે તુ ઇસકો ખતમ.
 અલી અપને દસ્તસે રખદે કલમ.

બાહર ખખર.

ઈહી કીતાબ નીચે લખે હુવે ઠેકાને પરમે
મીલેગી—

બાહર કોટ—મહમદ હસન શાજલ; ચીંચ બં
દરકે તીસરે રસ્તે પર, ખોખા મામદ
રાએશીકે ઘરકે નીચે.

૧૧ કાજી કરીમ કીતાબ ખેચને વાલેકા
દુકાન; પાંચે ધુની પર સરકારી બં
બખાનેકે સામને.

